ΕΤΟΣ Ε΄. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄. ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 63

ΑΘΗΝΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΣΤΑΔΙΟΥ 66Α — ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ . . ΔΡΑΧΜΑΙ 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ . . Λ.ΑΓΓΛΙΑΣ 1

ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐγκαταλείψωμεν σήμερον εἰς τὰς στήλας ταύτας τὸν κ. Τσιτσίλιον καὶ ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ ἄλλους ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπιστολῆς συμπολίτου καὶ φίλου τοῦ Πειραιῶς ὁ ὁποῖος «βλέπει ἀπό τινος ὑπὸ τὴν ἀρθρογραφίαν μας διάθεσιν πολεμικῆς ἐναντίον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς, καὶ δή, τοῦ Προέδρου της ὁ ὁποῖος εἶνε πρόσωπον τοῦ φιλικοῦ μας κύκλου»!!!

Ὁ φίλος ἐπιστολογράφος ὅμως δὲν πρέπει, καὶ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ βλέπῃ διάθεσιν πολεμικῆς κατὰ προσώπων. Διάθεσιν μᾶλλον εἰμπορεῖ νὰ διαβλέπῃ ἀποσπάσεώς μας ἀπὸ τοῦ καλουμένου «φιλικοῦ κύκλου». Διότι δυστυχῶς ὁ ἐπιστολογράφος μας ἂν δὲν προσποιῆται, δὲν ἔπρεπε, αὐτὸς τοὐλάχιστον, νὰ νομίζῃ τὸν κ. Διονύσιον Πετρόχειλον ἄνθρωπον «*φιλικοῦ κύκλου*». Καθ' ἡμᾶς τοὐλάχιστον, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε συμφέρον, μεγαλομανία, ρεκλάμα, περιαυτολογία, μῖσος, ψεῦδος..... Αὐτὸς ἄλλωστε εἶνε καὶ ὁ λόγος ποῦ θεωροῦμεν ἀκατάλληλον — καὶ δὲν τὸν θέλομεν — διὰ πρόεδρον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» τὸν δικηγόρον κ. Δ. Πετρόχειλον· καὶ ἀφοῦ μᾶς προκαλεῖς διὰ τῆς ἐπιστολῆς σου νὰ δηλώσωμεν ἐχθρότητα ἢ φιλίαν, δηλοῦμεν πρόθυμον καὶ ἀπροκάλυπτον πρὸς αὐτὸν τὴν ἐχθρότητά μας.

Σᾶς βλέπω νὰ γελᾶτε, φίλε κ. Σ..... καὶ νὰ σκέπτεσθε:

— Σύμμαχοι λοιπὸν τοῦ Τσιτσίλιου;

Λυπούμεθα εἰλικρινῶς, ἀγαπητέ, ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ αὐτὴ πάλη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς μᾶς φέρει συναγωνιστὰς μὲ τὸν «***ὀπισθοδρομικὸν καὶ ἐκ συστήματος πάντοτε ἀντιδρῶντα***» Τσιτσίλιον. Ἀλλὰ τοὺς συναγωνιστάς του οὐδεὶς ἐκλέγει· τούς διορίζει διὰ τῶν ἔργων του ὁ ἀντίπαλος.

* * *

Θὰ ἔπρεπε ἀγαπητὲ κ. Σ..... διὰ νὰ πεισθῆς ὅτι κακοποιοῦντες τὸν κ. Διονύσιον Πετρόχειλον δὲν κακοποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν, νὰ δημοσιευθοῦν ἄρθρα, ἐπιστολαὶ καὶ σημειώματα καὶ τῶν δύο ἐφημερίδων τὰ ἐλέγξαντα ὅλας τὰς πράξεις τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» καὶ δὴ τοῦ δικηγόρου Προέδρου καὶ Γενικοῦ Γραμματέως της. Τοῦτο ὅμως θ' ἀπῄτει καὶ τὰς τέσσαρας σελίδας μας τὰς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θυσιάσωμεν. Ἀναγκαστικῶς λοιπὸν θὰ προχωρήσωμεν ἵνα καταλήξωμεν γρήγορα εἰς θλιβερὰ ἀτυχῶς συμπεράσματα. Παρερχόμενοι ἐν βίᾳ τὰς «προκηρύξεις» τοῦ δικηγόρου γραμματέως της κ. Στ. Καψάνη ποὺ λέγουν πρὸς τοὺς συγχωριανούς του ὅτι «ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου 1930, δέχεται εἰς τὴν ἐν Καραβᾶ (Νιοχῶρι) οἰκίαν του ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ὥραν 11 π. μ.—1 μ. μ.», δὲν εἰμποροῦμεν νὰ μὴ φθάσωμεν εἰς τὴν Χώρα ὅπου εἰς τὸ γεῦμα τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος ὁ ἀντιπρόεδρός της κ. Θεόδωρος Τζέτζος ἐγείρων πρόποσιν — τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν ἀπὸ στήθους — ἀπετάθη εἰς «***τὰ προσώπατα***», διὰ νὰ προχωρήσωμεν μετ' αὐτὸν εἰς τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἀδελφότητος ἥτις συνεκλήθη διὰ τῆς ἀκολούθου προσκλήσεως. «Ματαιωθείσης τῆς πρώτης τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 3ης τρέχοντος μηνὸς ἐλλείψει ἀπαρτίας, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως προσέλθητε ἀνυπερθέτως εἰς δευτέραν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10½ π. μ.....».

«***Ἡ Γεν. Συνέλευσις θεωρηθήσεται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ οἱονδήποτε ἀριθμὸν παρόντων μελῶν***».

Ἔλαβες ἀγαπητὲ πρόσκλησιν διὰ τὴν «πρώτην τακτικὴν Συνέλευσιν τῆς 3ης Σεπτεμβρίου»; Ὄχι! Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς 7ης Σεπτεμβρίου ὅπου θὰ ἐσυζητεῖτο καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς δαπάνης διὰ τὴν πλακόστρωσιν τοῦ παρὰ τὴν Σούδα τοῦ Ν. Φαλήρου Ναοῦ τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἐπῆγες; ***Πόσοι καὶ ποῖοι ἦσαν; Ποῖος ὡμίλησεν καὶ τί εἶπεν; Ποῖον ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα;*** Βλέπω ὅτι ἄρχισες τὸ παραλήρημα.

Διατί;

Ἡμεῖς αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς ψυχικῶς ἀρκετὰ ἰσχυροὺς ὥστε νὰ ἐξασκῶμεν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοσιογράφου συμβουλευόμενοι τὴν σκέψιν καὶ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν — ξένοι πρὸς τὰ ἄτομα. Ἡ Τράπεζα Ἰδιοκτησίας!....

Τὴν ἐνθυμεῖσθε κ. Σ.....; Καὶ εἰς τὰς δύο κυθηραϊκὰς ἐφημερίδας ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος ἀγγελία τὴν ὁποίαν συνέταξε καὶ μᾶς ἔδωκε ὁ ἱδρυτής της δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς.

«***Ἡ Τράπεζα Ἰδιοκτησίας Πειραιῶς περικλείει εἰς τοὺς κόλπους της κατά τὸ ἥμισυ Κυθηρίους καὶ Κυθηραϊκά κεφάλαια***».

Ἡ Τράπεζα αὐτὴ ἔζησε μόνον τρία ἔτη. Τώρα πλέον δὲν ὑπάρχει.

Εἰς τὴν Τράπεζαν αὐτὴν ἦσαν μέτοχοι οἱ περισσότεροι Κυθήριοι τοῦ Πειραιῶς. Ὁ κ. Ἰωάννης Λυκούργης, δικηγόρος, ἐπὶ ἔτη εἰς τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Πετροχείλου ἐξ οὗ καὶ μέτοχος εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγει εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων της τῆς 3ης Ἰουλίου.

«Ὁ κ. Παπαλαμπρόπουλος ἀποκαλεῖ εἰς τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸν κ. Πετρόχειλον ***ἄτιμον*** διότι δὲν ἐκράτησε τὸν δοθέντα λόγον του».

«....μέχρι σήμερον οἱ ἀποκαλέσαντες τοὺς ἄλλους ἀτίμους— λέγει ὁ κ. Λυκούργης — καὶ οἱ ἀποκληθέντες ἄτιμοι, ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον τριετίαν συνεργάζονται». Καὶ

«Ὁ κ. Πετρόχειλος παραιτεῖται, διὰ ν' ἀναγκασθῇ ***ὡς συνήθως πράττει*** πιεζόμενος ἀπὸ τὰς παρακλήσεις ν' ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του καὶ νὰ μείνῃ ***ὁ μόνιμος Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου*** καὶ νομικὸς Σύμβουλος τῆς Τραπέζης.

Μήπως ἀγαπητὲ κ. Σ..... εἰς χεῖράς μας δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη, ἀποχρωματισμένα, κονιορτοβριθῆ, μερικὰ χάρτινα ράκη, τὰ ὁποῖα ὑπόσχονται μὲ ἐσβεσμένην πλέον φωνήν;

— Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ἐπιθυμεῖ ν' ἀντικατασταθῇ (κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 9ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.).

Καὶ ὅμως ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ ἔμεινε ὡραία παλαιὰ ἠχώ, διότι ὁ κ. Στ. Καψάνης ἐψήφισε τὸν ἑαυτόν του καὶ ὁ πατήρ του Παναγιώτης τὸν υἱόν του Σταμάτιον καὶ ἐπανεξελέγη ὁ κ. Διον. Πετρόχειλος διότι ἐγράφη τὸ ὄνομά του φαρδὺ-πλατὺ εἰς τὸν μελανοπίνακα—ἔπερ, μεθερμηνευόμενον σημαίνει: Θέλω τὸ προεδριλίκι —ἀλλὰ καὶ διότι «ὡς συνήθως πράττει» τὸν Νοέμβριον τοῦ 1927 «***πιεσθεὶς ἀπὸ τάς παρακλήσεις ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του***». Ὁ κ. Πετρόχειλος οὕτω, εἶνε Πρόεδρος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν πλησιάζει πλέον οὔτε αὐτὸς ὁ κ. Γεώργιος Χαρχαλάκης ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν δικηγόρον κ. Λυκούργην, «θὰ ἦτο ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸν κ. Πετρόχειλον ἄν σὲ μιὰ πόρτα μόνον ἔβλεπε μίαν ἐπιγραφήν: ***Τράπεζα Ἰδιοκτησίας Πειραιῶς***».

Ἐρωτᾶς:

— Καὶ ὁ χορὸς εἰς τὸ Ἀκταῖον τὸς ἀπόκρεω;

Ναὶ ἀγαπητέ. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς φαιδρᾶς πάντοτε μουσικῆς τῆς χοροεσπερίδος ἐκείνης παραλύει ὁ ἀγών μας χορεύοντες ὅλοι, κατὰ κρημνῶν. Ἂν οἱ κύριοι αὐτοὶ ὑπεσχέθησαν τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ποταμοῦ δι' ἐγγράφου τους δημοσιευθέντος εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν» καὶ οὐδὲν ἔπραξαν, ἂν ἐγράφησαν πρὸς τὸ ἐπαγγελματικό τους συμφέρον παρὰ πᾶν δικαίωμα ὑπὲρ τῆς ἐκλογικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς μας ὑπαγωγῆς εἰς Πειραιᾶ, ἂν δὲν τοὺς συνεκίνησεν ἡ ἀξίωσις τοῦ βουλευτοῦ τῆς Νήσου μας νὰ καταργηθῇ τὸ Γυμνάσιον, ἂν δὲν ἀπέστειλαν πρὸς τὸ Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον τὴν ἀξίαν τῶν φύλλων τῆς «Τσιριγώτικης Ἀποσπερίδας» ἢ 1000 δραχ. ἀπὸ τὸ προϊὸν τῆς χοροεσπερίδος ὅπως ὑπεσχέθη ὁ κ. Πετρόχειλος, ἂν δὲν παραγματοποιήσουν τὴν πρὸ ἡμερῶν δοθεῖσαν ὑποσχεσίν των διὰ τὸ Γυμνάσιον, ἂν ἐλέγξωμεν ὡς ἔχομεν καθῆκον τὴν ἐν γένει πολιτείαν των, θὰ ἔλθῃ ἡ τρελλὴ ἀποκρηά. Ὁ χορός. Καὶ τότε, ἂν ἐντείνομεν τὸ οὖς διὰ ν' ἀκούσωμεν τὰς ἀπειλὰς τοῦ Θεοδωρακάκη εἰς τὸ κυθηραϊκὸν καφενεῖον τῆς ὁδοῦ Σκουζέ, εἰς τὸ ταβερνεῖον τοῦ Χαρίτου Μανολέσου, τὸ ἁλατάδικο τοῦ Χαρχαλάκη σὲ κάθε τέλος κυθηραϊκὸν κύκλον, χειροκροτήματα διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ «τσιριγώτικου διπλοῦ» τὸν ὁποῖον δεξιοτεχνικῶς διευθεύνει ὁ κ. Διον. Πετρόχειλος ἐμποδίζουν τὸ ἄκουσμά των. Ἂν ἀνοίξωμεν τὰ μάτια καὶ εἴδομεν ὅτι ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν χορευτῶν οἱ ὀλίγοι εἶνε Κυθήριοι καὶ ὅτι ὁ κ. Διον. Πετρόχειλος ἔδωκε φόρον διὰ 700 εἰσιτήρια καὶ οἱ χορευταὶ ἦσαν ὀλιγότεροι τῶν 600, κάποια σαλιάρα, ἤ, κάποιο φέσι τούρκικο, κινέζικο, ναπολεόντειον ἢ σπανιόλικο μᾶς προσφέρεται μὲ τόσην ***ἡσυχίαν καὶ εὐγένειαν (!)***, μᾶς ἱκανοποιεῖ, καὶ μένομεν κωφοὶ καὶ τυφλοί.

Ὁ κόσμος ὅμως ποὺ δὲν φορεῖ σαλιάρα, ποὺ ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν τρέλλα αὐτή, ἐκεῖνοι ποὺ ἔχασαν «εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν τραπεζιτικὴν ἐπιχείρησιν» τὸν ἱδρῶτά των, ὁ πολὺς κόσμος, ἐλέγχει ἀγαπητὲ κ. Σ..... καὶ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥΣ. Θὰ προσπαθήσωμεν λοιπὸν νὰ μὴ μᾶς εὕρῃ ποτὲ ψευδομένους ὅπως αὐτοί, καὶ μὴ σιωπῶντας ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἔπρεπε νὰ σιωπῶμεν.

* * *

Θὰ ὑπάρξουν τώρα τινὲς οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς καταγγείλουν ὅτι ἀσχολούμεθα μὲ τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα» Πειραιῶς, διότι ἐφοβήθημεν τὸν κ. Τσιτσίλιον. Ἀλλ' ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἔχει ἐξ ἐτῶν ζωήν. Καὶ εἶνε ἐξ ἔτη θάρρους καὶ γενναιότητος. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ τὸ ὑπενθυμίσωμεν.

Ο ΕΝΤΙΜΟΣ ΑΓΩΝ ΜΑΣ ΑΜΕΙΒΕΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΔΩΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Αἱ γυναῖκες, τῶν ὁποίων αἱ κατακτητικαὶ προσπάθειαι ναυαγοῦν, καταφεύγουν εἰς τὸ μοναστήριον.

Καὶ οἱ δημοσιογράφοι πολιτικοὶ τῶν ὁποίων ἡ γραφὶς στομοῦται πρὸ τῶν ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων τῶν ἀντιπάλων των, προσφεύγουν εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τοὺς ἐγκαλοῦν διὰ πράγματα τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ κἂν ἐστοχάσθησαν, νομίζοντες ὅτι φοβούμενοι τὸ βουλευτικὸν των ἀξίωμα, θὰ σιγήσουν εἰς τὸ μέλλον.

Οὕτω συνέβη καὶ μὲ τὸν βουλευτὴν καὶ δημοσιογράφον τῆς νήσου μας κ. Παναγιώτην Τσιτσίλιον.

Ὅταν, πρὸ τῶν ὅσων περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς δράσεώς του ἀληθεῖων ἐγράψαμεν, εἶδε τὸ πολιτικὸν του γόητρον κλονιζόμενον χωρὶς νὰ δύναται νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ δι' ἐπιχειρημάτων καὶ νὰ τὸ συγκρατήσῃ ἔσπευσε νὰ μᾶς καταγγείλῃ ὡς ὑβριστὰς καὶ συκοφάντας, ἐν ᾧ ἂν ὑπῆρχε τις, ὁ ὑβρίσας, εἶναι ὁ ἴδιος ποὺ ἔγραψε ἐναντίον ὅλων τούτων τὰ γράμματα. Ἀλλ' ὁ καθαρὸς οὐρανὸς ἀστραπὲς δὲν φοβᾶται. Καὶ ἡμεῖς παρήλθομεν ἀδιάφοροι τὰς ὕβρεις του, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ «Εἰ ὄνος μὲ ἐλάκτισε καγὼ ἀντιλακτίσω αὐτόν;»

Ἐλάβομεν οὕτω σήμερον, ἀμοιβὴν τοῦ τιμίου ὑπὲρ τῆς νήσου μας καὶ μόνον ἀγῶνος μας τὸ κάτωθι Κλητήριον θέσπισμα.

«Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεῖ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεύς. Δυνάμει τῶν ἄρθρ. 161, 162, 163 καὶ 250 τῆς Ποιν. Δικον. Καλοῦμεν τὸν Ἰωάννην Γεωργίου Καλοκαιρινὸν κάτοικον Ἀθηνῶν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν τὴν 27 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1930 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π. μ. διὰ νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος ὅτι διὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 15ης Μαΐου 1930,58 τῆς 15 Ἀπριλίου 1930 καὶ 60 τῆς 15 Ἰουνίου 1930 φύλλων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κυθηραϊκὴ» κυκλοφορησάσης ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ ἀλλαχοῦ διέδοσεν διὰ τοῦ τύπου ὁρισμένα γεγονότα διὰ τὸν Παναγιώτην Κοσμᾶ Τσιτσίλιαν δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ καὶ ἅτινα δὲν ἦσαν ἀποδεδειγμένως ἀληθῆ ἤτοι «ὁ Λοβιτουρατζῆς κύριος τοῦ ποτὲ Κοσμᾶ ἐπρόδωσε καὶ ἐτορπίλισε ἀπὸ συμφέρον τὴν ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῆς τσέπης του. Πατριδοκάπηλος, ἀνερμάτιστος, ψεύτης ἐκμεταλλευτὴς καὶ ὑπομονευτὴς τῆς ἡσυχίας τῆς νήσου τῶν Κυθήρων ἀντενεργήσας ἐκ λόγων ἀτομικοῦ συμφέροντος διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸν κύριον Π. Τσιτσίλιον τοῦ Ποτὲ Κοσμᾶ ὡς ἠλεκτρογράφον πρᾶγμα ποῦ θ' ἀποδείξωμεν συγκεκριμένως προσκαλούμενοι κ.λπ. ἐφ' ὅσον ὁ ἰσχυρὸς πολιτευτὴς κατάκειται ράκος ἀνθρώπινον, ὁ κακὸς δαίμων τῆς νήσου» κ.λπ. Ἐτέλει δὲ ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας τῶν ὡς ἄνω γεγονότων.

Ἐπὶ παραβ. τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 2 Νόμου 4139 περὶ δυσφημίσεως διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20 Σ βρίου 1930 — Ὁ Εἰσαγγελεύς (ὑπογραφή)

Δὲν προσθέτομεν ὅμως! Καὶ μὲ [illegible] ***σιν ἤρεμον θὰ προσέλθωμεν πρὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μας, τῆς πάντοτε ἀδεκάστου καὶ ἀνεπηρεάστου ἀπὸ πάσης κομματικῆς ἐπιδράσεως, βέβαιοι ὅτι, πρὸ τῶν ἀκαταμαχήτων τῆς ἀθωότητός μας καὶ τῆς ἀνιδιοτελείας μας ἀποδείξεων, πρὸ παντὸς δὲ πρὸ τῆς ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἀληθείας δράσεώς μας θὰ μᾶς ἀθωώσῃ ἀσφαλῶς πανηγυρικώτατα.***

ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΗΤΑΤΩΝ

ΚΥΒΕΡΝΑΤΕ Ἢ ΚΥΒΕΡΝΑΣΘΕ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΕ;

Λυπούμεθα πολύ, διότι διὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὴν νῆσόν μας, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Προέδου τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ τοῦτο θὰ ἔδει νὰ εἶχε λυθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν ἄνευ θορύβου καὶ ἐνεργειῶν.

Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ μακροῦ τίποτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον δὲν γίνεται ἐν τάξει, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῶν βαρύτατα φορολογουμένων πολιτῶν του.

Τὰ μέσα, αἱ πλάγιαι ἐνέργειαι, τὰ κομματικὰ συμφέροντα, εἶναι τὰ μόνα πράγματα ποὺ ρυθμίζουν τὰ πάντα. Οὐαὶ δὲ καὶ ἀλλοίμονον ἂν συμβῇ οἱ ἀδικούμενοι νὰ μὴ ἔχουν τὰ μέσα ἢ τὸ θάρρος νὰ φέρουν τὸ ζήμημα μέχρι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἐπιθυμεῖ τὰ πάντα νὰ γίνωνται ἐν τάξει, ἀσχέτως ἂν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρασύρεται ἀπὸ τοὺς φίλους του, τοὺς ὑπουργούς του καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. οἵτινες ἀπὸ μακροῦ, ἀτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸν κυβερνοῦν, ἀντὶ νὰ κυβερνῶνται παρ' αὐτοῦ.

Ἐν τοσούτῳ, ἀσχέτως τοῦ τί θὰ συμβῇ ἐν προκειμένῳ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου του, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ διδασκάλου Μητάτων.

Ὁ κύριος αὐτὸς ὅστις ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα Βρεττὸς Κασιμάτης, δι' οὗς λόγους ἐξεθέσαμεν εἰς προηγούμενα φύλλα μας, ἔχει ἀναστατώσει τὸ χωρίον εἰς ὃ ὑπηρετεῖ καὶ ἔχει γίνει ὁ κακὸς δαίμων τῶν ἐν ἐξεγέρσει διατελούντων κατοίκων του, οἵτινες δι' ἐπανειλημμένων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, τὸν Ἐπιθεωρητὴν καὶ τὸν Νομάρχην Ἀθηνῶν ἀναφορῶν, ζητοῦν ἐπιμόνως τὴν μετάθεσίν του.

Εἰς πίστωσιν δὲ τῶν ὅσων ἡμεῖς κατὰ καιροὺς κατηγγείλαμεν καὶ τῶν ὅσων οἱ κάτοικοι διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητός των ἀναφέρουν, ὑπάρχει ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐπισκεφθέντος τὴν 22 Ἰουνίου τὸ χωρίον Μητάτα ἐπιθεωρητοῦ Πειραιῶς κ. Γεωργίου Βασιλειάδου, ἐπιστήμονος ἐξαιρετικοῦ κύρους, σπανίας ἀντιλήψεως, ἀδαμαντίνου χαρακτῆρος καὶ ἀπολύτου ἀμεροληψίας ὅστις ὑπέδειξεν ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ χωρίου καὶ τὸ συμφέρον τῆς Παιδείας τὴν μετάθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ διδασκάλου.

Ἐν τούτοις ὅμως καὶ μολονότι μετὰ μίαν ἔκθεσιν ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ σχολαστικῶς ἀπολύτῳ ἀμεροληψίᾳ καὶ θεωρουμένου ὡς κορυφὴ εἰς τὸν κλάδον του, ἔπρεπε ἡ μετάθεσις νὰ γίνῃ ἀμέσως, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς σοβαρᾶς δικαιολογίας ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω ἀποσπάσματος τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 πράξεώς του, ἀπορρίπτει τὴν μετάθεσιν.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

«Ἔχον ὑπ' ὄψει 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 180 πρᾶξιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς περιέχουσαν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅπως μετατεθῇ ὁ δημοδιδάσκαλος Βρεττὸς Κασιμάτης ἐκ τοῦ μικτοῦ δημοτικοῦ σχολείου Μητάτων Κυθήρων εἰς τὸ μικτὸν Σχολεῖον Καλάμου πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἤτοι διότι ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ δημοδιδασκάλου τούτου [illegible] τὰ Κοινοτικὰ καὶ τοπικὰ ζητήματα τὸ μικρὸν χωρίον διατελεῖ ἀνάστατον καὶ ἀπώλεσεν οὗτος τὸ προσῆκον κῦρος καὶ ἀξίωμα ἀπέναντι τῶν κατοίκων καὶ τῶν τροφίμων του.

2) Τὴν γραπτὴν ἔνστασιν τοῦ εἰρημένου δημο/λου, ὑποστηρίζοντος ὅτι δὲν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιολογημένη ἡ μετάθεσίς του εἰς σχολεῖον ἔχον 25 μαθητάς.

3) Τὸ Π. Δ. τῆς 17 Φεβρουαρίου 1928: Ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου περὶ μεταθέσεως τοῦ δημ/λου Βρεττοῦ Κασιμάτη ἐκ τοῦ δημοτ. σχολείου Μητάτων - Κυθήρων εἰς τὸ σχολεῖον Καλάμου, διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδεύσεως προτεινομένη μετάθεσις τοῦ ἐν λόγῳ [illegible] λὸν ἄλλωστε διδάσκαλον, ποινή, καὶ συνιστᾷ εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, ὅπως ἀναμείνῃ εἰσέτι τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, προτείνῃ δὲ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ ἐν καιρῷ, ἂν αὕτη ἐνδείκνυται ὑπὸ τῶν πραγμάτων, εἰς χωρίον μὴ ἀπέχον πολὺ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος τοῦ δημοδιδασκάλου τούτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Θ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ
Δ. ΣΑΡΡΟΣ, Ι. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ, Δ. ΔΟΥΚΑΣ

Κατόπιν τούτου ἐρωτῶμεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐκπαίδευσιν; Πῶς δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι εἶναι καλὸς ὁ διδάσκαλος Μητάτων, ὅστις εἰσέπραττε 33 δραχμὰς δι' ἕκαστον ἐνδεικτικόν, ἐν ᾧ τὸ σχετικὸν χαρτόσημον ἔχει δραχμὰς μόνον 6,50;

Πῶς εἶναι καλὸς ὅταν κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Βασιλειάδου ***«ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ δημοδιδασκάλου τούτου εἰς τὰ Κοινοτικὰ καὶ τοπικὰ ζητήματα τὸ μικρὸν χωρίον διατελεῖ ἀνάστατον καὶ ἀπώλεσεν οὗτος τὸ προσῆκον κῦρος καὶ ἀξίωμα ἀπέναντι τῶν κατοίκων καὶ τῶν τροφίμων του»;***

Ἐρωτῶμεν ἀκόμη: Διατί εἶναι βαρεῖα ποινὴ ἡ μετάθεσις ἑνὸς διδασκάλου εἰς σχολεῖον ὀργανικόν, ἐπειδὴ τοῦτο συνέπεσε νὰ ἔχῃ 25 μαθητάς;

Ἀκόμη περισσότερον ἐρωτῶμεν ἐπὶ ποίου γεωγραφικοῦ δοκουμέντου στηριζόμενον τὸ Ἐκπ. Συμβούλιον συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν νὰ μετατεθῇ ὁ διδάσκαλος «εἰς χωρίον μὴ ἀπέχον πολὺ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα» δεδομένου ὅτι τὸ χωρίον Κάλαμος εἶναι πολὺ ἐγγύτερον πρὸς τὸ τοῦ διδασκάλου ἀπὸ τὰ Μητάτα;

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ χωρίον Μητᾶτα δὲν ἐννοεῖ ν' ἀνεχθῇ τὴν παραμονὴν τοῦ ὡς ἄνω διδασκάλου εἰς τὸ σχολεῖον του, διότι οὗτος ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ σκανδαλωδῶν ἐνεργειῶν του, κατηγορεῖται καὶ δι' ἄλλα πράγματα ποὺ ἡμεῖς κρίνομεν περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν.

Καθῆκον ἰδικόν σας εἶναι ὅπω

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ἐξετάζοντες τὸ ταχύτερον τὰ πράγματα δόσετε τὴν προσήκουσαν λύσιν, διαψεύδοντες τὴν κρατοῦσαν ἀντίληψιν ὅτι δὲν κυβερᾶτε πλέον οὐσιαστικὰ τὴν χώραν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἂν βρῇς, ἀναγνῶστά μου, ποιὰ εἶναι ἡ πιὸ καθυστερημένη ἐπιστήμη. Δὲν τὸ βάνει ὁ νοῦ σου καὶ θὰ σοῦ τὸ πῶ ἐγώ. Ἡ πιὸ καθυστερημένη ἐπιστήμη εἶναι τὰ μαθηματικά. Δὲν τὸ πιστεύεις καὶ ἔχεις δίκιο. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸ πίστευα. Ἤξερα, πὼς ἀπὸ τὸν καιρό, ποὺ φανερώθηκε ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ ὡς σήμερα διαρκῶς προοίδευε καὶ ἔλεγα, πὼς θὰ εἶχε φτάσει πιὰ στὸ τέλειο, μὰ γελάστηκα. Καὶ ἦταν φυσικὸ νὰ γελαστῶ, γιατὶ ἀφοῦ μόλις προχτὲς ὁ Ἄϊνσταϊν βρῆκε τὴ θεωρία τῆς σχετικότητος, θὰ πῇ πὼς ὡς προχτὲς ἡ ἐπιστήμη δὲν τὴν ἤξερε τὴ θεωρία αὐτή. Καὶ ἀφοῦ δὲν τὴν ἤξερε, θὰ πῇ πὼς ὡς προχτὲς ἦταν πίσω. Μπορεῖ νὰ πῇ κανένας, πώς, ἀφοῦ βρέθη ἡ θεωρία τῆς σχετικότητος, ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη ἔφτασε στὸ τέλειο; Δὲ θὰ εἶναι καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ δὲ βρέθη ἀκόμη; Γιαυτὸ ἦταν φυσικὸ νὰ γελαστῶ. Γιατὶ ἡ σκέψη μου ἦταν λαθεμένη. Δὲν κατηγορῶ ὅμως γιαυτὸ τὸ πρᾶγμα τὸν ἑαυτό μου, γιατὶ ὅπως τὴν ἔπαθα ἐγώ, τὴν πάθανε ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἄνθρωποι. Ὅταν οἱ μαθηματικοὶ τῆς Αἰγύπτου κατορθώσανε ἐδῶ 6000 χρόνια καὶ περισσότερο, νὰ ξαναβρίσκουν τὰ ὅρια τῶν χωραφιῶν ὕστερα ἀπὸ τὴν πλημμύρα τοῦ Νείλου, ὅλοι εἴπανε «νὰ μία τέλεια ἐπιστήμη, ἡ μαθηματική». Ὅταν ὁ Πυθαγόρας βρῆκε τὴ σχέση τοῦ τετραγώνου τῆς ὑποτεινούσης πρὸς τὰ τετράγωνα τῶν δύο ἄλλων πλευρῶν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου, ὅλοι εἴπανε «Τώρα ἡ μαθητικὴ ἐπιστήμη ἔγινε τέλεια» Καὶ τὸ ἴδιο εἴπανε ὅταν ὁ Εὐκλεῖδης ἔγραψε τὰ στοιχεῖα, ὅταν ὁ Ἀρχιμήδης βρῆκε τὸ εἰδικὸν βάρος, τῶν σωμάτων καὶ τὸ διαφορικὸ λογισμό, ὅταν οἱ Ἄραβες βρῆκαν τὴν Ἄλγεβρα, ὅταν ὁ Νέπερ βρῆκε τοὺς λογαρίθμους, ὅταν... ὅταν... κ.λ.π. Γιατὶ ἐγὼ νὰ κάμω ἐξαίρεση καὶ νὰ μὴν πῶ, ἅμα ἔμαθα τοῦ Ἄϊνσταϊν τὸ κατόρθωμα, πὼς ἡ μαθητικὴ ἐπιστήμη ἔφτασε πιὰ στὸ ζενίθ; Δὲν εἶμαι μεγαλοφυής, ὥστε νὰ διαφέρω ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους... Κι' οὔτε καὶ σὺ συμπολίτα μου ἀναγνώστα, σὰν Τσιριγώτης τζιτζικόμυαλος θὰ εἶσαι μεγαλοφυὴς καί, γιαυτὸ πιστεύω, πὼς καὶ σὺ θὰ τὴν ἔπαθες. Μάθε ὅμως, πὼς ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη, ποὺ εἶχε μόνο δύο βήματα νὰ κάμῃ, δὲν ἔκαμε τόσες χιλιάδες χρόνια, παρὰ μόνο τὸ ἕνα. Τὰ μαθηματικά, ὅπως ξέρεις ἀναγνῶστά μου, εἶναι στενὴ ἐπιστήμη. Ὅπως εἶπα παρὰ πάνω ἔχει δύο βήματα μόνο, τὴν πρόσθεση καὶ τὴν ἀφαίρεση. Δὲν ἔχει ἄλλο. Ὁ πολλαπλασιασμὸς δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ πρόσθεση, ἡ διαίρεση δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἀφαίρεση. Καὶ ὅμως μόνο πρόσθεση μποροῦν νὰ κάνουν τὰ μαθηματικά, ἀφαίρεση ὄχι. Καὶ θὰ στὸ ἀποδείξω.

Εἴπαμε πὼς ἡ διαίρεση δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἀφαίρεση. Ἂς μοῦ διαιρέσῃ λοιπὸν ὅποιος μαθηματικὸς θέλει τὸ 5 διὰ τοῦ 2. Θὰ μοῦ πῇς πὼς 5 : 2—2½ Μάλιστα, κύριε! Μὰ τὰ μαθηματικά, ὅπως καὶ κάθε ἐπιστήμη, ἔχουν ἀξία, ἅμα ἐφαρμόζονται στὴν πραχτικὴ ζωή. Τὸ 5 : 2=2½ ἔχει ἀξία στὴν πραχτικὴ ζωή; Ἅμα διαιρέσῃς τὶς 5 ὀκάδες τὸ λάδι διὰ τοῦ 2 ναί. Ἅμα διαιρέσῃς τοὺς 5 ἄρτους διὰ 2 ναί. Ἅμα ὅμως διαιρέσῃς τοὺς 5 ἀνθρώπους, τοὺς 5 γαϊδάρους, τὰ 5 δέντρα διὰ 2, τί γίνεται; Σοῦ φαίνεται, πῶς διαιροῦνται; Ἔχεις μεγάλο λάθος. Ἂν μποροῦσαν νὰ διαιρεθοῦν, θὰ ὑπῆρχαν τώρα στὴ ζωὴ πέντε ὡραῖες ἀμυγδαλιές, μὰ δὲ μποροῦν. Ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη εἶναι ἀνίκανη.

Φτάσανε δύο ἀδερφάδες νὰ ντουφεκιστοῦνε στὰ Φράτσια γιὰ νὰ μοιράσουνε ἕνα χωράφι, ποὺ εἶχε πέντε ἀμυγδαλιές, μὰ δὲ μπορέσανε. Γιὰ νὰ δώσουν τέλος στὸν καυγᾶ καὶ νὰ μὴ φαίνωνται οἱ καημένες στὰ μάτια τοῦ κόσμου σὰν τὴ σκύλα μὲ τὴ γάτα, ἀναγκαστῆκαν νὰ ξερριζώσουν καὶ τὶς πέντε ἀμυγδαλιὲς καὶ νὰ μοιράσουν τὸ χωράφι χωρὶς ἀμυγδαλιές.

Βλέπετε λοιπόν, ἀναγνῶστά μου, πὼς ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη εἶναι καθυστερημένη καὶ ἔχε τὸ νοῦ σου νὰ φυτεύῃς στὰ χωράφια σου δέντρα καὶ νὰ ἔχῃς γαϊδάρους καὶ νὰ χτίζεις σπήτια διαιρετὰ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παιδιῶν σου γιὰ νὰ μποροῦν νὰ τὰ μοιράζουν στὴν κληρονομιά.

Στὸ ἄλλο χρονογράφημα, ἀναγνῶστα μου, θὰ σὲ πληροφορήσω, γιατὶ οἱ δυὸ ἀδερφάδες τῶν Φρατσίων δὲν ξερριζώσανε μόνο τὴ μιὰ ἀμυγδαλιὰ καὶ νὰ μοιράσουν τὶς ἄλλες τέσσερις.

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ «ΥΠΟΜΝΗΜΑ»

ΤΑ ΑΝΤΙΚΗΘΥΡΑ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΖΕΡΒΟΥ

Ἡ νῆσος Ἀντικύθηρα κεῖται μεταξὺ Κρήτης καὶ Κυθήρων, εἰς ἀπόστασιν ἐξ ἀμφοτέρων 25 ὡς ἔγγιστα μιλίων, καὶ κυματοδέρνεται σφοδρῶς ἀπὸ τὰ ἀενάως σχεδὸν κλυδωνιζόμενα πελάγη τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ περιφέρειά της εἶνε μόλις δέκα μιλίων, τὸ σχῆμά της ἐπίμηκες καὶ εἰς ἄκρον ἀνώμαλον· οὔτε λιμένες, οὔτε παραλίαι ὁμαλαὶ καὶ ἀμμώδεις, μετριάζουν ὁπωσοῦν τὴν ἀγρίαν θέαν της· ἀκταὶ λήγουσαι πανταχόθεν εἰς ὑψηφόρους καὶ ἀποτόμους βράχους, ἐπαυξάνουν ἀπεναντίας τὴν φρικωδίαν της. Τὰ καταπλέοντα εἰς αὐτὴν πλοιάρια προσορμίζονται στιγμιαίως ἐνώπιον δύο μακρῶν ξηροποτάμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων καὶ ἀποσύρονται μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ φορτίου των, ἢ ἀπέρχονται παραχρῆμα πρὸς ἐξασφάλισίν των ἐκ τῶν ἀείποτε σχεδὸν ἐπικειμένων τρικυμιῶν.

Τὸ ἔδαφος τῶν Ἀντικυθήρων εἶνε ἄνισον, πετρῶδες, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος ἄγονον καὶ ξηρόν. Τὰ προϊόντά των, ἐκ τῶν ὁποίων σιτίζονται καὶ ἀποκλειστικῶς οἱ κάτοικοι, εἶνε κριθή, ὀλίγος οἶνος καὶ τυρός· ἀλλὰ καὶ ταῦτα κάποτε λαμβάνουν σημαντικὴν ἐλάττωσιν, ἕνεκα τῆς τρομερᾶς μάστιγος τῶν θυελλῶν καὶ καταιγίδων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται συνεχῶς ἡ νῆσος· αὗται πληροῦσαι τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τὴν ἄχνην τῶν θαλασσίων κυμάτων, συντριβομένων ἐπὶ τῶν βράχων, ἀποτελοῦν εἶδός τι ὑφαλμύρου ὁμίχλης, ἥτις συνωθουμένη βιαίως, συστρεφομένη, ἐφαπλοῦται ἐφ' ὅλης σχεδὸν τῆς ἐπιφανείας, καὶ καταστρέφει πᾶσαν βλάστησιν καὶ φυτουργίαν. Ἕνεκα τούτου οὔτε δάση, οὔτε ὑψίκορμα δένδρα, οὔτε ἀκμαῖα βλάστησις ξυλοκομοῦν ἐπ' αὐτῆς, οὔτε χειμερινὰ κηπεύματα χλοάζουν, οὔτε ἐαρινὰ ἄνθη ἀρωματίζουν τὸν ἀέρα· μικρά τινα δενδρύλλια ἡμικεφυλλισμένα, ἀχρωμάτιστα καὶ κλιματοειδῆ, φύονται μόνον σποράδην, ὡς τὰ ἄχλοα βρύα ἐπὶ τῶν ἀγρίων βράχων.

Κατερημωθεῖσα ἡ νῆσος Ἀντικυθήρων τρὶς ἐκ διαλειμμάτων, ἐνωκίσθη καὶ ἤδη τὸ ἑπτάκτον ὑπὸ τῶν κατεχόντων σήμερον αὐτὴν κατοίκων, καὶ ἐχρησίμευε δι' ἱκανὸν χρόνον ὡς καταφύγιον τῶν λῃστῶν καὶ τῶν πειρατῶν. Πρὸ ὀγδοήκοντα σχεδὸν ἐτῶν, δύο ἢ τρεῖς οἰκογένειαι Κρητικαὶ διαφυγοῦσαι τὴν Τουρκικὴν καταδίωξιν, ἢ ὡς ἄλλοι ἐκ τῶν κατοίκων ὁμολογοῦν, τὴν δικαίαν ποινὴν τῶν ἐγκλημάτων των, ἐγκατεστάθησαν εἰς αὐτήν. Τὸ παράδειγμα τούτων συμπαρέσυρε καὶ ἑτέρας ἐκ Κρήτης καὶ Κυθήρων, αἵτινες ἐξῶν ὅλαι κατ' ἀρχὰς αὐτοκυβέρνητοι καὶ διήγον βίον κάποτε μὲν πειρατικόν, καὶ συνήθως ποιμαντικὸν καὶ γεωργικόν, ὁποῖον διέγουν καὶ σήμερον εἰς κατάστασιν ὅμως νηπιότητος. Ἀλλὰ πληθυνόμεναι βαθμηδὸν καὶ συγκροτούμεναι πρὸς ἀλλήλας, ἕνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν πόρων των καὶ ἑτέρων ἀναφυομένων παθῶν, προσέδραμον ἐπὶ τέλους περὶ τὸ 1814 εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Κυθήρων, ἥτις ἀμέσως κατέλαβε τὴν νῆσον, πέμψασα ἓν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν Ἄγγλων καὶ ἕνα Ὑπαστυνόμον περιβεβλημένον μὲ πολυειδῆ καθήκοντα καὶ ἀπεριόριστον ἐξουσίαν.

Οὗτος δὲ ὡς καὶ οἱ διαδοχοί του ἀντὶ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς βελτιώσεως καὶ ἠθοποιήσεως τῶν κατοίκων, κατέβαλλον ἀπεναντίας πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως καθιστῶσι τὴν θέσιν των δεινοτέραν. Ἕνεκα τούτου καὶ τῆς μεγάλης αὐτῶν ἐνδείας καὶ ἀμαθείας, ματαίως ἤθελέ τις ζητήσει ἐντὸς αὐτῶν, καὶ τὴν σκιὰν οὔτως εἰπεῖν, ἠθικοῦ τινος αἰσθήματος.

Φρικῶδες εἶναι τὸ καταπιέζειν αὐτοὺς σύστημα· ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον φρικῶδες καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ τοῦ τόπου συνάμα, ἐξυφαινόμενον ἀηδὲς καὶ συγκινητικὸν ῥάκος τῆς πενίας τὸ ὁποῖον τοὺς περικαλύπτει.

Πεντήκοντα ὡς ἔγγιστα οἰκογένειαι διεσπαρμέναι ἔνθεν κακεῖθεν, ἀπαρτίζουν ὅλον τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου· αἱ οἰκίαι των εἶναι αἱ πλεῖσται κατεσκευασμέναι ἄνευ ἀσβέστου, ὡς τὰς ποιμενικὰς καλύβας· ἕτεραι εἰσδύουν ἐντὸς τῶν σχισμῶν τῶν βράχων, ὡς τόσα αὐτοφυῆ σπήλαια, ἢ ὑπὸ τὴν γῆν ὡς τόσσι κατακόμβαι· τὰ δώματα ἢ ὀροφαί, εἶναι πηλοσκέπασμα, καὶ ὑδροστάζουν ἐν καιρῷ χειμῶνος ὡς τὰ ὑπόγεια ἄντρα· ἐσωτερικῶς διαχωρίζονται εἰς τόσας κρύπτας, ὁμοίας μὲ τὰς κυψέλας σχεδὸν τῶν μελισσῶν, καθύγρους, βορβορώδεις, πλήρεις μολυντικῶν καὶ ὀχληρῶν ζωϊφίων, σκοτεινὰς ἢ φωτιζομένας μόλις ἀπὸ μόνην θύραν ἢ μικράν τινα ὀροφικὴν ὀπήν.

Εἰς τὴν μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν κρυπτῶν κατακλίνονται οἱ οἰκοδεσπόται ἐπί τινος σανιδώματος σεσαπημένου καὶ ρυπαροῦ, ἢ ἐπί τινος ἀνακλίντρου πηλοσκεπάστου, ἄνευ στρωμνῆς ἢ σινδόνος οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ περιτυλιγμένοι ἐντὸς πενιχρῶν ταπήτων, ὡς οἱ νεκροὶ ἐντὸς τῶν ἐνταφίων σαββάνων. Εἰς τὴν δὲ κατακλίνονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ τῶν ἀχύρων φύρδην μίγδην καὶ ἡμίγυμνα τέκνα των. Εἰς ἑτέραν κοίτονται τὰ παντοειδῆ κτήνη των, τῶν ὁποίων ἡ ἀκαθαρσία πληροῖ καὶ τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς οἰκίας ἀπὸ δυσώδεις ἀποφοράς.

Ἐπί τινος σανίδος ἠρτημένης ἀπὸ τὰς καμπύλας καὶ ἀπελεκήτους δοκοὺς τοῦ στεγώματος εἶναι ἐκτεθημένος, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀκαθάρτων ζωϊφίων, ὁ μελανὸς καὶ ἄψητος εἰς τὴν ζύμην κρίθεινος ἄρτος των· ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα, πανταχοῦ παρατηρεῖ τὸ ὠχρὸν καὶ σκελετῶδες φάσμα τῆς ἐνδείας νὰ τοῦ προσβάλλῃ τὰ ὄμματα καὶ εἰς τὴν οἰκοσκευήν, καὶ εἰς τὸν ἱματισμόν, καὶ εἰς τὴν κάθαρσιν καὶ εἰς τὴν τροφήν.

Τὸ ἔλαιον σπανίως ἀρτύνει τὸν πικρὸν ἄρτον των, καὶ σπανιώτερον ἀνάπτει τὴν ἀποχρωμένην λυχνίαν των· τὰ πυκνὰ σκότη συνοδεύουν τοὺς ὕπνους των, ὡς ἡ ρακώδης πενία καλύπτει τὰς σάρκας των· τὸ κρέας ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινῶν, δὲν παρατίθεται εἰς τὰς τραπέζας των εἰμὴ κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγέννων· ὁ ὀλίγος οἶνος καὶ ὁ τυρὸς ἡδύνει πάντοτε τὴν γεῦσιν των, διότι ἀντιλλάσσονται πρὸς ἀναπλήρωσιν τόσων ἄλλων αὐτῶν ἀναγκῶν.

Ἀσθενοῦν, θεραπεύονται, ἢ ἀποθνήσκουν, καὶ ἰατρὸς οὐδέποτε ἐπισκέπτεται τὴν κοίτην των· πρόχειρα ρευστικὰ ἢ ἀναρρωτικὰ δὲν δροσίζουν τὴν καρδίαν των· συνεχῶς δὲ σπανίζουν καὶ ἐκ τῶν κοινοτέρων φαρμάκων καὶ ἐργαλείων τῆς ἀφαιμάξεως. Ὁ βίος των ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην εἶναι βεβαίως ἀπειράκις δυστυχέστερος, ἀπὸ ἐκεῖνον τῶν κακούργων δεσμοτῶν, οἵτινες καὶ ἐντὸς τῆς φυλακῆς των, εὑρίσκουν εἰς τὰς ἀσθενείας των περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν. Ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ ἐρημία συνοδεύουν τὴν ἐκφορὰν τῶν νεκρῶν των· πολλάκις μόνος ὁ πατὴρ μεταφέρει ἐπὶ τῶν ὤμων του, ἀνασκάπτει τὸ μνῆμα καὶ ἐνταφιάζει τὸ πτῶμα τῶν ἰδίων τέκνων του. Ἡ ἀθλία αὕτη κατάστασίς των εἶναι, ἐν ἑνὶ λόγῳ, καὶ τῶν ἀγρίων ἀγριωτέρα, καὶ τῆς τῶν ἀνδραπόδων ἀνδραποδωδεστέρα· καὶ ὅμως διοικοῦνται ὑπὸ χριστιανικῆς καὶ πολιτισμένης Κυβερνήσεως.

ΣΤΙΧΟΙ

ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ

—Πόσο πουλᾶς τῶν δύο φρυδιῶν
τὰ μαῦρα τὰ τοξάρια;
—Ποιὸς εἶδε καὶ ποιὸς πούλησε
δυὸ ὑστερνὰ φεγγάρια;
Πόσο πουλᾶς τῶν ὀμματιῶν σου
καημῶν τ' ἀγνὰ τὰ χώματα;
—Ρώτα ἕνα βοσκό, ποὺ στοῦ Βορνοῦ
ζῇ τὶς κορυφὲς αἰώνια!
—Πόσο πουλᾶς τοῦ στήθους σου
τ' ἀφροπλασμένα κίτρα;
—Ὁ γάμος εἶνε ἡ ζυγαριὰ
κι' ἡ ἐκκλησιὰ πουλήτρα....

Ἐμμαν. Στρατηγὸς

Ἡ Κυθηραϊκὴ κοινωνία Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Κυθήρων παρακολουθεῖ μὲ ἰδιαιτέραν ὅλως συγκίνησιν καὶ λύπην εἰλικρινῆ, τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου συμπολίτου ἀργυραμοιβοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Στρατηγοῦ. Καὶ εὐχεται ἡ Κυθηραϊκὴ κοινωνία, τῶν συμφερόντων καὶ τῶν προόδων τῆς ὁποίας πραγματικῶς ὑπῆρξε θεράπων ὁ ἀσθενῶν συμπολίτης, ὅπως ταχεῖα ἀποδῇ ἡ ἀνάρρωσίς του.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΛΑΜΟΥ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ συντάκτου τῆς «Κυθηραϊκῆς» σχετικῶς μὲ τὴν ἀναγραφεῖσαν ἄλλοτε εἴδησιν εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» ὅτι ὑπὲρ τοῦ Σχολείου Καλάμου ἐνεκρίθη πίστωσις 100 χιλιάδων δραχμῶν, μᾶς ἀπεκρίθη ὅτι δὲν γνωρίζει ἀπολύτως τίποτα καὶ ὅτι οὐδέποτε ὑπεσχέθη αὕτη τοιοῦτόν τι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ,,

Ο ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὁ ἀναγινώσκων τὰς λεπτομερεῖς περιγραφὰς τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑπτονταετηρίδος εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» θ' ἀποκομίσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οὐδεμία μυρτιά, οὐδεμία σημαία εὑρέθη, διὰ νὰ στολίσῃ τοὺς ὁρόμους τῆς Χώρας, διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν ἡ πομπὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Ἐπίσης διὰ τὸ Λειβάδι δὲν ἐγράφη οὔτε εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν» λέξις. Ἐνῷ οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ Χώρα καλύτερον ἐστολίσθη, ἐνῷ κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς Βορείας εἰσόδου τῆς Πόλεως μέχρι τοῦ Φρουρίου δρόμον μήκους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως χιλιομέτρου ἀπὸ οὐδὲν παράθυρον, ἀπὸ οὐδεμίαν πόρταν ἔλησεν ἡ μυρτιὰ καὶ ἡ σημαία. Τὸ «Νέον Κέντρον» τοῦ Λειβαδιοῦ ἐπίσης. Σημαιοστολησμένον καὶ μυρτοστολισμένον παρουσίασε ὄψιν ἐκτάκτως περιγραφικήν. Καὶ ἐνῷ ἐκτενέστατα καὶ ἐν φορτικῇ λεπτομερείᾳ περιγράφονται οἱ στολισμοὶ τοῦ Διακοφτιοῦ, τοῦ Ποταμοῦ καὶ τῶν Φριλιγκιανίκων διὰ τὸ Λειβάδι τίποτε καθόλου, διὰ τὴν Χώρα δὲ ἀναγράφεται ὅτι ἡ πομπὴ ἐστεφανοχωρήθη ἀπὸ τὴν σκόνην καὶ τὴν ζέσην τοῦ δρόμου.

Ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς» βουλευτὴς Κυθήρων κ. Π. Τσιτσίλιος ἀπέκτησε τὸ ρεκὸρ τῆς μικρότητος. Μικρὸς πολιτικός, μικρὸς ἄνθρωπος.

ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΣ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀπὸ ἐμένα τὸν ἐμπραὴμ μπουλούμπασι.

Εἰς ἐσᾶς προεστοὶ τοῦ Λιβαδίου καὶ τοῦ Μυλοποτάμου. Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς στέλνω καὶ ἄνθρωπόν μου νὰ σᾶς ἐνθυμήσω τὴν ὑπόσχεσιν ὁποῦ μοῦ ἐκάματε ὄντας ἐγὼ εἰς τὸ αὐτὸ Μυλοπόταμο, πῶς τὴν ἐρχόμενην Κυριακὴν χωρὶς ἄλλο ἔρχεστε εἰς τὴν Χώραν, τὸ λοιπὸν ἐγὼ ἐξ ἀποφάσεως σᾶς προσμένω μὲ τὴν ἐξόφλησιν τῶν βασιλικῶν στρατιωτῶν ὁποῦ ἐφύγαν ἀπὸ ἐδῶ ὁμοίως καὶ διὰ τὴν ἰδικήν μου ζοωθρωφίαν καὶ ἐπίλοιπων βασιλικῶν στρατιωτῶν καὶ οὕτω χαιρετῶντας σας μένω.

1799; Δεκεμβρίου 17 ἔ. Π.

ΤΖΕΡΙΓΩ

(ὑπογραφὴ τουρκιστί)

Δημοσιεύομεν ἀνωτέρω ἀνέκδοτον ἐπιστολὴν Τούρκου μπουλούμπαση πρὸς τοὺς προεστοὺς Λιβαδίου καὶ Μυλοποτάμου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη παρεχωρήθη πρό τινος ἀπὸ τὸν κ. Θεοδόσιον Γ. Μαυρομάτην εἰς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Σπύρον Στάθην. καὶ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς ἐν φωτοτυπίᾳ.

Εἶναι ἱστορικῶς σπουδαία, διότι ἐξ αὐτῆς καταφαίνεται, ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1778 μέχρι 15 Ἰουλίου 1800 διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Νῆσος ἐτέλει ὑπὸ Ρωσσο-Τουρκικὴν κατοχὴν οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς Νήσου ἐπλήρωνον τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τῶν Τουρκικῶν ἐν τῇ Νήσῳ ἀποσπασμάτων.

Ὁ χρονογράφος Γρηγόριος Λογοθέτης ὡς ἑξῆς περιγράφει τὴν ὑπὸ τῶν Ρωσσοτούρκων κατάληψιν τῆς Νήσου καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀναχώρησίν των.

«1798, Σεπτεμβρίου 27. Ἐφάνη ἡ ἁρμάδα εἰς τὸν Κάβο-Μαλιᾶ καὶ εἰς τὰς 28 ἔφθασεν εἰς τὸν Αὐλέμονα καὶ ἄραξεν. Ἦτον Ῥωσσικὰ καὶ Τουρκικὰ ὅλα. [illegible] ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ [illegible] γαμε μὲ τὸν Δεσπότη εἰς τὸν Αὐλέμονα. Καὶ βλέποντάς τα οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸ Καστέλλι ἐρρήξανε δύο κανονιὲς εἰς τὸ ἐμπροσθινὸ κατάρτι τοῦ καραβιοῦ, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν στερεάν. Τότε ἔρρηξε τὸ καράβι ἐξ κανονιὲς εἰς τὸ Καστέλλι καὶ εὐθὺς ἐφύγανε οἱ Φραντζέζοι παίρνοντας μαζὶ καὶ τὴν μπαντιέρα τους καὶ τὰ ντουφέκια τους. Ἦτον ὅλοι 35, μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦτον Βενετζιάνοι ὁποὺ ἐκρατήθησαν ἐδῶ διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου, τοὺς ὁποίους ἐπῆρε ὁ Ῥοῦσος εἰς τὰ καράβια ὁποὺ εἶχε τὴν ἐξουσίαν. Καὶ ἐπῆραν οἱ Μοσκόβοι τὸ Καστέλλι καὶ τὸ πατρονάρησαν μὲ ἐδικήν τους σημαίαν. Ἔπειτα ἐστράτευσαν δύο χιλιάδες διὰ ξηρᾶς εἰς τὸ Κάστρο σύροντες καὶ δύο κανόνια ἕως τὸ Μαντοχώρι. Ἐχαιρέτισεν ὁ Δεσπότης τοὺς δύο ἁρμιράγιους. Ἐκάμανε δὲ μετερίζι τὸ σπίτι τοῦ Νικολάου Καρβέλα.

Καὶ πρώτη Ὀκτωβρίου ἄρχισαν τὸν πόλεμον καὶ ἐρρήξανε εἰς τὸ Κάστρο 232 κανονιὲς καὶ ἕως 3000 ντουφεκές. Ἐσκοτώθησαν τρεῖς Φραντζέζοι καὶ τρεῖς Τοῦρκοι, ἐβάλανε δὲ ἄσπρην σημαίαν καὶ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος καὶ ὁμιλῶντας οἱ ἀξιωματικοὶ ἐσυμφώνησαν καὶ παράδωσαν τὸ Κάστρο καὶ ἐμπῆκαν μέσα οἱ Ῥῶσσοι καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπῆγαν εἰς τὴν ἁρμάδα. Ἔγινε δὲ μεγάλη κλεψιὰ καὶ τζακισμός» (ἀπὸ τὴν «Κυθ. Ἐπιθεώρησιν» τοῦ κ. Σπ. Στάθη σελ. 347).

«1800, Ἰουλίου 14. Ἐπέρασε ἡ Ρουσσικὴ ἁρμάδα καὶ ἐπῆρε τὸν Κουμαντάντε Ῥοῦσσον μὲ ἕνα κότρον μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους του, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπ' ἐδῶ οἱ Ῥοῦσσοι 15 Ἰουλίου 1800 ἡμέρα Κυριακή» (Ἀπὸ τὴν «Κυθ. Ἐπιθεώρησιν» τοῦ κ. Σπ. Στάθη σελ. 352).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Γάμοι

Ὁ ἐκ Λιβαδίου συμπολίτης κ. Ἰωάννης Βρετ. Τζάννες καὶ ἡ ἐνάρετος καὶ συμπαθεστάτη δνὶς Ἐλέσα Ι. Καλλιγέρου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν Κυριακὴν 24 Αὐγούστου ἐπὶ τοῦς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς καὶ τὴν γενικὴν χαρὰν τῶν προσεκλημένων. Ἰοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν ὁ κ. Ἀγ. Πετρόχειλος καὶ αἱ Εὐαγ. Βενερη, Ὄλγα Ἐμ. Τζάννε, Χρηστ. Ἐμ. Μαρσέλου καὶ Μαρία Τραβασάρου.

Πένθη

Ἀπεβίωσεν ὁ συμπολίτης Βρεττὸς Β. Χλέντζος εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν.

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλομεν τὴν ἔναρξιν λειτουργίας Κλινικῆς νευρικῶν καὶ ψυχικῶν νοσημάτων ἐν Ἀθήναις ἡς ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία [illegible] ἀπὸ ἀπόψεως περιθάλψεως, ἐπιστημονικῆς παρακολουθήσεως καὶ θεραπείας χάρις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διεύθυνσιν τοῦ συμπατριώτου μας νευρολόγου ἰατροῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀντωνίου Πεντοπούλου ἐκ τοῦ χωρίου Μητάτα, οὗτινος τυγχάνει γνωστὴ ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν νοσηλείαν νευροπαθῶν καὶ ψυχοπαθῶν καὶ ὅστις ἐπὶ ὀκταετίαν ἐχρημάτισεν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῶν ἐν Ἀθήναις Νευρολογικῶν Κλινικῶν καὶ Νοσοκομείων.

Ἡ διαρκὴς ἐπαγρύπνησις, ἰδίᾳ τῶν ψυχοπαθῶν, εἶναι στοιχεῖον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνεχοῦς θεραπευτικῆς ἐπεμβάσεως ὡς ἀντιλαμβάνεται ταύτην ὁ ἐπιστημονικὸς διευθυντὴς τῆς Κλινικῆς κ. Γεράσιμος Π. Γιαννουλᾶτος τῆς γνωστῆς ἐκ Κεφαλληνίας οἰκογενείας, ὁ καὶ διευθυντὴ-νευρολόγος τοῦ ἐν Ἀθήναις Γαλλικοῦ Νοσοκομείου.

ΔΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

**Διπλωματ

ΧΩΡΙΣ ΑΡΧΗΓΟΝ ΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ;

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ ἄρθρον σας «Προειδοποιοῦμεν...» τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἀπήχησις τῆς ἀληθοῦς «πολιτικῆς καταστάσεως» τῆς νήσου συνεκίνησε πάντας. Ὁ πολὺς κόσμος τὰ 90% τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ ὅμως, δὲν δύναται νὰ πράτῃ ἄλλο ἢ νὰ ἐρωτᾷ: ποὺ εἶνε ἐκεῖνος ὁ ἔντιμος καὶ νυκοκύρης μορφωμένος, ποὺ θὰ ζητήσῃ αὔριον τὴν ψῆφον μας; Ὁ κ. Σπῦρος Στάης ὑπάρχει, πολιτεύεται; Ἔχομεν νὰ τὸν ἰδοῦμε ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1923. Ἔκτοτε ἐμάθαμε ὅτι ἔκαμε τρεῖς ἐγχειρίσεις στὴ Γαλλία καὶ διαδίδουν οἱ Τσιτσιλιακοὶ ὅτι δὲν πολιτεύεται πλέον διὰ λόγους ὑγείας. Εἶνε πράγματι ἀλήθεια; Καὶ ἂν δὲν εἶνε ἀλήθεια καὶ ἔχει σκοπὸ νὰ ζητήσῃ τὴν ψῆφον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ αὔριον, ποῦ εἶνε; Γιατί, ἐνῷ ὅλοι οἱ συγγενεῖς του ἦρθαν ἐδῶ καὶ ἐκυνήγησαν, ἐκεῖνος εἶνε εἰς τὸ Σούνιον; Διότι εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐψήφισαν τόν...; Μὰ ἡ Κέρκυρα; Ἡ Μάνη; Ἔτσι καὶ ἐδῶ ἐψήφησαν Βενιζέλον!

Δι' ἡμᾶς, καὶ εἴμεθα ἀσφαλῶς οἱ περισσότεροι, εἶνε πάντοτε ἀρχηγός μας ὁ Σπῦρος Στάης ποὺ δόξασε τὸ Τσιρίγο ἐπὶ τόσα ἔτη. Διὰ τοὺς ἄλλους, ἐκείνους ποὺ ἔχουν προσωπικὰ εἴτε μὲ τὸν Ἱερώνυμον εἴτε μὲ τὸν Λεβούνην, ἐκείνους ποὺ δὲν εἶνε διατεθεμένοι νὰ προσέλθουν εἰς τὰς κάλπας προκειμένου νὰ ψηφίσουν τὸν Παναγ. Τσιτσίλιον καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ λόγους κομματικοὺς διότι ὑπάρχουν καὶ ἰδεολόγοι Βενιζελικοὶ — δὲν ψηφίζουν Στάην, ποῖος ὑπάρχει; Ὁ ἐκ Σμύρνης Μαρσέλος; Ὁ δικηγόρος Κασιμάτης ποὺ σπουδάζει εἰς Παρισίους; Ὁ ἰατρὸς Στάης, ὁ δικηγόρος Τσαμπηρᾶς; Ὁ ἰατρὸς Φατσέας; Ὁ Καθηγητὴς Καλλίγερος; Ὁ ἰατρὸς Ραπτάκης; Διατί δὲν παρουσιάζεται κανεὶς ἀπ' αὐτούς; Μήπως μυρίζονται ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ θὰ γίνουν μὲ τὸ πλειοψηφικό; Ὁπότε πράγματι θὰ μείνωμεν χωρὶς βουλευτὴν καὶ εἶνε περιττὸν βέβαια νὰ ἐκτεθῇ κανεὶς ὅπως δήποτε. Μετὰ τιμῆς

ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΖΗΛΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Ἦτο ἑπόμενον ἡ καταλαβοῦσα τοὺς Ν[illegible] ποδοσφαιρομανία νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Νῆσόν μας, [illegible] ἐλευθεραι ἐκτὸς τῶν χωρίων μας νὰ μεταβ[illegible] [illegible] ρκὰ γύ[illegible] δ[illegible]

Τὸ γεγονὸς τῆς προ[illegible] τῶν ἀθλητικῶν κλίσεως τῆς νεολαίας μας [illegible] ἐν μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ τόσον, ὅ[illegible] ὅσον δὲν [illegible] ἡ ἐπὶ τῆς [illegible]λήσεως ἀπαιτουμένη ἐπίβλεψις.

Διότι ὅσον δήποτε καὶ ἂν τὸ ποδόσφαιρον εἶναι ἓν ἐκ τῶν θεαματικωτέρων σπόρ, δὲν εἶναι ἐν τοσούτῳ καὶ ὠφέλιμον ὅσον ὁ κλασικὸς ἀθλητισμὸς πάντοτε καὶ δὲν συμβάλλει εἰς τὴν δημιουργίαν μόνον ἰσχυρῶν σωμάτων, διότι ἀναμφισβητήτως τὸ σπὸρ τοῦτο εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνον παρὰ ὠφέλιμον εἰς τὰς [illegible]νικὰς κράσεις.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ στραφῇ ὁ ζῆλος τῆς νεολαίας μας καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα ἀφήνοντες τὸ ποδόσφαιρον μόνον εἰς τοὺς ἐξαιρετικῆς ἀντοχῆς.

Ο ΑΦΕΛΗΣ κ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ

Μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὁ Γυμνασιάρχης μας κ. Σπ. Στάθης συνειργάσθη, συνέφαγε καὶ συνηγόρευσε μετὰ τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ του βουλευτοῦ κ. Παν. Τσιτσίλιου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Καὶ θὰ καμαρώνῃ βέβαια ὁ κ. Στάθης νομίζων, ὅτι διὰ τὰς πράξεις του αὐτὰς ὁ κόσμος τὸν θαυμάζει καὶ τὸν ἀποκαλεῖ μεγαλόψυχον. Ἡμεῖς διὰ δευτέραν φορὰν ἐρχόμεθα νὰ τὸν ἀποκαλέσωμεν ἀφελῆ, ἂν μή τι ἄλλο, καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ φορὰ αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ τελευταία. Διότι ἡ κακοήθης πλαστογραφία τοῦ κ. βουλευτοῦ ἀναγράψαντος αὐτολεξεὶ δῆθεν πρόποσιν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου μὴ λεχθεῖσαν ὅπως ἐγράφη, καὶ ἡ κακοήθης ψευτιὰ τοῦ νὰ παραστήσῃ, ὅτι κατόπιν τῆς προπόσεως οἱ συνδαιτημόνες διελύθησαν, ἐν ᾧ τὸ ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν ὅπως ἀκριβῶς ἡμεῖς ἀνεγράψομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, θὰ ἔπεισαν πιστεύομεν τὸν κ. Στάθην, ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ μὲ ἄσπονδον ἐχθρόν, ψεύστην, ὕπουλον καὶ πλαστογράφον.

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἐὰν ἡ χαρακτηρισθεῖσα ἀπὸ τὸν βουλευτὴν ὡς «θλιβερὸν ἐπεισόδιον», πρόποσις τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἐνέπνευσε ὅλην τὴν μικρότητα τοῦ τιμοφορουμένου βουλευτοῦ Κυθήρων, ἐνέπνευσεν ἐξ ἄλλου καὶ τὴν ἀξιέπαινον φιλοτιμίαν τοῦ συμπολίτου βουλευτοῦ Πειραιῶς κ. Δημ. Μαρσέλλου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρησεν, ὅτι τῷ ἐπεβάλλετο ὡς Κυθήριος νὰ ἐπέμβῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Γυμνασίου. Εἰς τὴν ἐπίμονον τοῦ κ. Μαρσέλλου, προσωπικῶς παρὰ τῷ Ὑπουργῷ ἐπεμβάντος, ἀπαίτησιν, ὁ φαίνεται ἡ προοιωνιζομένη τὴν ταχείαν τοῦ Διδακτηρίου ἀποπεράτωσιν κάθοδος τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, περὶ τῆς ὁποίας εἰς ἄλλην στήλην ἀναγράφομεν. Ἔτσι δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τοὺς δημιουργοὺς τοῦ «θλιβεροῦ ἐπεισοδίου» ἀφοῦ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ ὑπῆρξαν τόσον ταχέα καὶ τόσον εὐχάριστα.

ΩΣ ΘΑΥΜΑ....

Δὲν εἴμεθα φίλοι τοῦ «Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου». Ἔχομεν ὅμως τὴν διάθεσιν καὶ νὰ τὸν παρακολουθήσωμεν καὶ νὰ τὸν χειροκροτήσωμεν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἑτοιμάζεται πράγματι νὰ ὀργανώσῃ μερικὰς διαλέξεις περὶ Κυθήρων. Οἱ περὶ αὐτόν, λέγουν, ὅτι ἂν εἰς τὰ Κύθηρα κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος οὐδαμοῦ ἐφάνησαν, τὸν χειμῶνα, εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ δράσουν . . . . Νὰ τὸ ἰδοῦμεν καὶ νὰ μὴ τὸ πιστεύσωμεν. Διότι εἶναι πράγματι τοιοῦτον τὸ αἰσχος μιᾶς παροικίας πολλῶν χιλιάδων κατοίκων, ἡ ὁποία ἔχει Ἀδελφότητα μὲ τριακονταετῆ ζωήν, Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, δικηγόρους, ἰατροὺς καὶ ἄλλους ἐπιστήμονας, καὶ οὐδ' ἓν Δεύκωμα, οὐδὲ μία Λέσχη, ὥστε ὡς θαῦμα καὶ ὄνειρον εἰμπορεῖ ν' ἀκουσθῇ μία διάλεξις.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Αἱ Κυθηρίαι νοικοκυραὶ διὰ τῆς στάσεώς των διαμαρτύρονται διὰ τὴν παραχώρησιν ψήφου εἰς τὰς ὁμοφύλους των καὶ ἀποκρούουν τὴν ἀναγνώρισιν τοιούτων δικαιωμάτων εἰς τὰς γυναῖκας διότι ἁπλούστατα δὲν θεωροῦν κέρδος διὰ τὴν οἰκογένειαν τὴν ἀπόκτησιν ψήφου. Δὲν ὑπακούουν λοιπὸν εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν κ. κ. Προέδρων τῶν Κοινοτήτων μας καὶ δηλοῦν ὅτι θεωροῦν ἐντελῶς ἄχρηστον τὸ ἀπρόοπτον αὐτὸ δῶρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχουν κάθε λόγον νὰ πιστεύουν ὅτι σκέπτονται σοβαρώτερα.

Ο ΚΛΗΡΟΣ

Ὁπωσδήποτε, ὀφείλει νὰ λυθῇ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τοῦ κλήρου. Ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς Σεβασμιώτατε εὐπρέπειαν, χωρὶς νὰ τοῖς παρέχωμε τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Ἀναγκαστικῶς καὶ ὁ Κλῆρος τῆς Νήσου μας προάγεται εἰς τὴν ἄσκησιν ἐπαιτείας σχεδόν, πρὸς ζημίαν τοῦ γοήτρου ὄχι τοῦ Κλήρου, οὔτε τῆς Ἐκκλησίας μόνον, ἀλλὰ τῆς θρησκείας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» μ' ἐξαιρετικὴ συγκίνησι εἶδε στὸ ἔγκριτο περιοδικὸ «Notre Temps» ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ τῆς Γαλλίας ἕνα ἄρθρο τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου καὶ ἐπιστήμονος κ. Γρηγ. Κασιμάτη, πολυτίμου ἄλλοτε συνεργάτου της, γιὰ τὴν «Κίνησι τῶν νέων στὴν Ἑλλάδα».

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἀπολύτως σαφὲς καὶ ἐμβριθέστατο, τιμᾶ ἐξαιρετικὰ τὸ νέο συμπολίτη τὸ χωρίον του καὶ τὴν πατρίδα του, ἀποδεικνύει δὲν τὴν ἐξαιρετικὴν μόρφωσιν του καὶ ἐπιστημονικήν του κατάρτησιν ἀπόρροια τῆς ὁποίας ἦτο νὰ λάβῃ τόσον τὸ δίπλωμά του «τῶν ἀνωτέρων νομικῶν σπουδῶν» ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν ἐκεῖ Ἀκαδημίαν τοῦ Ποινικοῦ δικαίου, ἀμφότερα μὲ ἄριστα. Πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν συμπολίτην καὶ παλαιὸν συνεργάτην της τὸν τιμῶντα τὸ Κυθηραϊκὸν καὶ Ἑλληνικὸν ὄνομα στὰ ξένα διαβιβάζομεν τὰ θερμότερα τῶν συγχαρητηρίων μας.

ΜΕΝΟΥ ΧΩΡΙΣ ΝΟΥ

Στὸ ἐπίσημο γεῦμα τοῦ Ποταμοῦ γιὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τὸ μενοῦ ἦτο ἀμύγδαλα ἅλατος, καναπέδες, ἀγγουράκια, ἐλιές, οὖζο, τσίπουρο, σοῦπα φθινοπώρου Ποταμοῦ, Τόστες γρατινὲ ἀλὰ Διακόφτι, γαλοπούλες μὲ ρύζι ἀλὰ Κυθηραία, ἀρνὶ ψητὸ ἀλὰ 1821, ζαμπὸν ἀλὰ Ἁγία Μόνη, σαλάτα Παραδείσου, κρέμα πορτοκαλλίου, τυρὶ ἀλὰ Μυρτίδια, φρουῦτα Καραβᾶ καὶ καφὲς Ἑλληνικός.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι, ἀφοῦ ὡς ὀρεκτικὰ παρετέθησαν ἀμύγδαλα ἅλατος, θὰ ἔπρεπε χάριν τῆς ἁρμονίας, νὰ ἐπακολουθήσουν σκάνταλα ἀλὰ Τσιτσίλιο, καλογέρια ἀλὰ Ζαφείρω, γλιστερίδα ἀλὰ Ἀνδρόνικο, ἀβρύα ἀλὰ Ξυδάτο, νινία μπομόλους ἀλὰ Μουρχουδᾶ καὶ «Ὄχο νοῦς καὶ τούμπου τούμπου καὶ ποιὸς τόλεγε τοῦ Στούμπου».

ΕΥΧΟΜΕΘΑ

Ὁ γνωστὸς ἔντιμος, δραστήριος, ἀφοσιωμένως εἰς τὸ καθῆκον καὶ πρόθυμος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν πάντων κ. Χρῆστος Βοστιτσάνος λόγῳ συμπαθείας ἀποκαλούμενος «Χριστάκης», ὑπάλληλος τοῦ Ἀρχείου τοῦ ὑπουρ. τῶν Ἐσωτερικῶν, συμπληρώσας τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας, ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας λαβὼν τὴν σύνταξίν του.

Ἤδη, μετὰ μακρὰν εὐδόκιμον καὶ εἰλικρινῆ ὑπηρεσίαν, ὁ χρηστὸς αὐτὸς συμπολίτης, ἰδιωτεύων ἔχων τὴν συνείδησιν ἤρεμον ὅτι ἐξετέλεσεν ὅσον ὀλίγοι τὸ καθῆκόν του.

Συγχαίροντες διὰ τὸν ἄθλον του νὰ παραμείνῃ ἔντιμος καὶ ἀδιάφθορος εἰς τὴν σημερινὴν ὑλιστικὴν ἐποχήν, τοῦ εὐχόμεθα μακροημέρευσιν εἰς τὴν γαλήνην τῆς ἀναπαύσεώς του.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Μεταξὺ φοιτητῶν.

—Ὁ Μῆτσος δὲν εἶνε πρόβλημα ποῦ νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὸ λύσῃ!

—Δὲν τοῦ δίνετε νὰ λύσῃ καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ
ΟΔΟΥ ΑΡΕΩΝ—ΔΟΚΑΝΩΝ

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἀρέων—Δοκάνων καὶ τὴν διαρρύθμισιν τῆς ὑπαρχούσης βατῆς ὁδοῦ Ἀρέων — Μυλοποτάμου εἰς ἁμαξιτὴν τοιαύτην, πρασεφέρθησαν τὰ ἑξῆς ποσά:

Π. Ν. Γλυτσὸς ὑπ. Ἐθν. Τρ.	Δρ.	5.000
Γεώργ. Θ. Κοντὸς	»	5.000
Μαρία Σ. Ταμβάκη Παναγούλη	»	4.000
Ἡρακλῆς Ἰωάν. Μπελέσης	»	2.000
Ἀντών. Ἰωάν. Κονόμος	»	1.500
Γεώργ. Ἀντ. Κονόμος	»	1.500
Χαράλ. Κοσμᾶ Ἀνδρόνικος	»	1.500
Κωνστ. Παν. Κρητικὸς	»	1.500
Μηνᾶς Δαμ. Ἀνδρόνικος	»	1.500
Ἰωάννης Ἐμμ. Κονόμος	»	1.000
Ἰωάννης Ἀντ. Μπελέσης	»	1.000
Ν. Π. Ταμβ. Θεοδωρακόπουλος	»	1.000
Ἐμμ. Ἰωάν. Στρατηγὸς	»	1.000
Γεώργ. Ι. ἱερέως Στρατηγὸς	»	1.000
Νικόλ. Κομηνὸς Βλαστάρης	»	1.000
Α. Κ. Ταμβάκης Παναγούλης		500
Βασίλ. Χ. Ταμβάκης Μακρῆς		500
Γ. Παν. Ποτήρης Νερουλίτης	»	500
Παν. Ν. Καρύδης Μαραγκὸς	»	500
Ἀδ. Ν. Στρατηγοῦ Ἀη δόσις	»	502
Παν. Ἀντ. Μπελέσης δολ. 5	»	384
Πηνελ. Ἀνδ. ἱερέως Μπελέση	»	327
Βασιλ. Γ. Στρατηγοῦ Σορίζου	»	300
Ἰάκωβος Παστὸς	»	300
Ἰωάννης Περικλ. Καρύδης	»	250
Γ. Ἐμμ. Στρατηγὸς Σορίζος	»	200
Δημήτριος Ψαρρὸς	»	200
Χ. Παν. Μεγαλοκονόμος	»	200
Βασίλειος Γ. Λεουσάκης	»	200
Σταματικὴ Γ. Ζερβοῦ	»	200
Γρηγορία χήρα Ἐμ. Κρητικοῦ	»	200
Δημ. Π. Στρατηγὸς Πάρωρας	»	100
Νικόλ. Γ. Καρύδης Τζανέτος	»	100
Γεώργιος Θεοδ. Ζερβὸς	»	50
Ἰωάννης Ἐμμ. Λευθέρης	»	50
Ἄννα Παν. Παστοῦ Γαζάενα	»	50
Γεώργιος Χαρ. Μαρσέλλος	»	50
Ἐμμ. Ἱερέως Λουράντος	»	50
Μανωλιὰ χήρα Κ. Ἀσπιώτη	»	25
Ἤτοι δραχ.		35.238.50
Χήρα Σταύρ. Ταμβάκη Παναγούλη ἐκ παλαιοῦ ἐράνου ἐν Αὐστραλίᾳ ὑπὸ συζύγου της δραχ.		13.856.60
Σύνολον εἰσφορῶν δραχ.		49.095.10

[illegible] τὰς Ἀθήνας [illegible] ἡ [illegible] καὶ νὰ διενεργήσῃ καὶ ἐρ[illegible]

ἐπιστημονικήν του κατάρτησιν ἀπόρροια τῆς ὁποίας ἦτο νὰ λάβῃ τόσον τὸ δίπλωμά του «τῶν ἀνωτέρων νομικῶν σπουδῶν» ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν ἐκεῖ Ἀκαδημίαν τοῦ Ποινικοῦ δικαίου, ἀμφότερα μὲ ἄριστα. Πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν συμπολίτην καὶ παλαιὸν συνεργάτην της τὸν τιμῶντα τὸ Κυθηραϊκὸν καὶ Ἑλληνικὸν ὄνομα στὰ ξένα διαβιβάζομεν τὰ θερμότερα τῶν συγχαρητηρίων μας.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΧΑΡΑΛ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
60— ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ —60

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΣΙΡΙΓΟ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ. - ΣΤΕΡΟΥΜΕΘΑ ΔΡΟΜΩΝ ΣΤΑΥΛΟΙ ΚΑΙ ΑΧΥΡΩΝΕΣ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

ΚΥΘΗΡΑ (τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ἀφοῦ ὅσο πιὸ σύντομα ἦταν δυνατό, ἔδωκα τὶς ἐντυπώσεις μου σχετικῶς μὲ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ Δεκαπεντισμοῦ στὴ νῆσο μας, ἔρχομαι τώρα νὰ ἐξετάσω τὴν ἐκεῖ κατάστασι ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως.

Καὶ ἀρχίζω ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ μέρος.

Δυστυχῶς ὅπως σ' ὅλο τὸ Κράτος καὶ γενικώτερα σ' ὅλας τὰς Χώρας καὶ στὴ νῆσό μας, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις κἄθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστος εἶναι.

Ἀπ' ἐναντίας δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ κανεὶς οἰκτράν.

Εἰς τὴν «κρίσιν», ἥτις ἀπὸ ἐτῶν βαίνει ἐντεινομένη, προσετέθη ἐφέτος καὶ ἡ θεομηνία, ἥτις ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασιν. Καὶ εἰς τὴν πλήρη νέκρωσιν πάσης κινήσεως προσετέθη [illegible] στέρησις καὶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ζωήν.

Λόγῳ τῶν θυελλῶν, πλημμυρῶν καταιγίδων κτλ. καιρικῶν μεταβολῶν τόσον ἀποτόμων ὅσον καὶ ἐπαλλήλων ἡ γεωργία ἐφέτος οὐδὲν ἀπέδωκε.

Ἐκ τοῦ σμιγοῦ οὐδ' ὁ πρὸς σπορὰν ἀπαραίτητος. Αἱ ἄμπελοι δὲν ἀπέδωκαν ὄχι μόνον μοῦστο, ἀλλ' οὐδὲ σταφυλάς. Ἐκ τῶν ἄλλων ὀπωρῶν κανὲν δὲν εὐδοκίμησε. Αἱ ἐλαῖαι ἐπίσης ἐλάχιστα θὰ ἀποδώσουν εἰς τοὺς περισσοτέρους καὶ ἐν τοσούτῳ ἡ τιμὴ τοῦ ὑπάρχοντος ἐλαίου μόλις ἤδη ἔφθασε τὰς 18 δραχμὰς ὁ δὲ κόσμος κατεστραμένος τελείως δὲν πωλεῖ, ἀναμένων καλλιτέρευσιν τῆς τιμῆς.

Οὕτω καὶ δεδομένου ὅτι ἡ χρεωκοπία τῆς «Ἀγγλο-αμερικανικῆς» Τραπέζης ἥτις ἀπερρόφησε τὸ ρευστὸν χρῆμα τῆς νήσου εἶναι αἰσθητὴ εἰσέτι βαθύτατα [illegible] τὸν Ἔξω Δημον, ὅπου ἐν [illegible] ἐκάστοτε [illegible] νέκρωσιν ἔχει νεκρώσει.

Ταῦτο θὰ [illegible] ἐπίθανον εἰς πολλούς, οἱ ὁπ[illegible] ἐγνώριζον ὅτι ἡ νῆσος τὴν εὐημερίαν της ὤφειλε μᾶλλον εἰς τὰ ἐμβάσματα τῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἐκείνων της.

Δυστυχῶς ἄρας ἡ ἀληθινὰ χρυσῆ ἐκείνη ἐποχὴ παρῆλθε πλέον καὶ ὁ «γραμματοκομιστὴς» ποὺ ἔφερεν ἄλλοτε περισσότερα συστημένα παρ' ἁπλᾶ γράμματα, τώρα δὲν φέρνει οὐδὲ ἀπὸ τὰ τελευταῖα, μετροῦνται δ' εἰς τὰ δάκτυλα οἱ λαμβάνοντες σήμερον ἐμβάσματα ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, διότι ἡ «κρίσις» ὅπως προαναφέραμεν εἶνε γενική.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς κρίσεως εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν Κυθηρίων τῆς Ἀμερικῆς ἔμαθα δυστυχῶς, ἐπέδρασε τὸ τελευταῖον χρηματιστηριακὸν κρὰχ ὅπου οὐκ ὀλίγοι ἔχασαν τὰς ἀποταμιεύσεις των, τὰς ἐργασίας των κτλ. Τὸ λυπηρότερον δὲ εἶναι ὅτι πολλοὶ μὰ πάρα πολλοὶ δυστυχῶς καὶ ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ χωριὰ τοῦ Τσιρίγου ἀπὸ τοὺς ἐσχάτως μεταβάντας εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν ἰδίᾳ, ὅπου ἡ ἀνεργία εἰς τὰς μεγαλυπόλεις κυρίως ὅπως γράφουν εἶνε τρομακτική, δὲν γράφουν εἰς τοὺς δικούς των καὶ οὐκ ὀλίγων ἀγνοεῖται παντελῶς ἡ τύχη των.

Τὰ ὀλίγα αὐτά, εἶνε ὑποθέτομεν ἀρκετὰ νὰ δώσουν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τῆς νήσου.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κοντὰ εἰς τὴν οἰκονομικὴν αὐτὴν ἀθλιότητα, ἔρχεται συντελεστὴς τῆς αὐξήσεώς της καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς συγκοινωνίας τόσον μὲ τὸ Κέντρον ὅσο καὶ τοῦ ἑνὸς χωρίου πρὸς τὸ ἕτερον. Ὑπάρχουν πράγματι περὶ τὰ 20 ὡραῖα αὐτοκίνητα διὰ τὴν συγκοινωνίαν ὅμως τῆς Κυριακῆς μόνον.

Ἡ ἀπὸ Καψάλι μέχρι Ἁγίας Πελαγίας Ἐθνικὴ λεγομένη ὁδὸς εὑρίσκεται εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν. Ἔχει καταστραφεῖ μ' ἕνα λόγο τελείως.

Ὁ Νόμος περὶ ὁδοποιΐας, μόνιμον σκυρόστρωμα καὶ διεύρυνσις εἰς τὰς καμπύλας εἰς 7 μέτρα, εἶνε ὡς νὰ μὴ ὑπάρχῃ διὰ τὴν νῆσόν μας.

Ποῖος θὰ ἐνεργήσῃ ἄλλως τε σχετικῶς;

Ὁ Τσιτσίλιος ἐνδιαφέρεται μόνον εἰς τὸ νὰ διατυμπανίζῃ τὴν ἱκανότητα ποὺ δὲν ἔχει.

Οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων μας ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ν' ἀλληλοτρώγονται χάριν εἰς τὰς διαβολὰς τοῦ Τσιτσίλιου, τὰ δὲ σωματεῖα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ Κυθήρων νὰ ὀργανώνουν χορούς.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ (Ἁγία Πελαγία — Καψάλι) καὶ οἱ δρόμοι ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς τῶν συμπολιτῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἑκάστης κοινότητος, δὲν εὑρίσκονται εἰς καλλιτέραν κατάστασιν. Εἶναι σχεδὸν ὅλοι χωρὶς ὑπερβολὴν κατεστραμμένοι. Καὶ ἐν τούτοις ἂν παρακολουθήσῃ κανεὶς τὰς στήλας καὶ τῶν δύο Κυθηραϊκῶν ἐφημερίδων, θὰ πιστεύσῃ χάρις σὲ σχετικὰς εἰδήσεις καὶ εὐχαριστήρια ὅτι πάσχομεν ἀπὸ «Ὀδοποιητικὴν ὑπερτροφίαν». Διότι χάρις κυρίως εἰς ἐράνους τοῦ Ἐξωτερικοῦ, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας καὶ Αἰγύπτου, γενομένους εἰς μίαν καλὴν ἐποχὴν ποὺ εἶναι ζήτημα ἂν ἐπανέλθῃ, ἐχαράχθη ἀπειρία δρόμων, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ συντήρησις ἀπαιτεῖ περισσότερα ἔξοδα ἀπὸ τὴν κατασκευήν.

Τί θὰ γίνῃ δὲ λίγο ἀργότερα ὅταν ἐκεῖ ποὺ σήμερον φαίνεται ὅτι εἶναι δρόμος αὔριον θὰ ὑπάρχει ἓν τέλμα; Χρήματα πρὸς διόρθωσιν των δὲν ὑράρχουν. Χέρια ἐργατικὰ διὰ τὴν διόρθωσίν των ἐπίσης.

Τί πρέπει νὰ γίνῃ λοιπόν;

Ἀφήνωμεν εἰς τὸν χρόνον καὶ τοὺς κατοίκους νὰ εὕρουν τὴν λύσιν.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Δυστυχῶς ὅμως, ἡ ἔλλειψις πάσης μερίμνης ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ τῶν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν ὀργανώσεων τοῦ νησιοῦ μας, δὲν περιορίζεται στὴ Συγκοινωνία, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ στὴν ἐκπαίδευσι, τὴ στοιχειώδη κατωτάτη ἐκπαίδευσι τῆς ὁποίας ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ χάλια.

Τὰ κτίρια ποὺ χρησιμοποιοῦνται νὰ σχολεῖα καὶ εἰς τὰ ὁποῖα συνωθοῦνται οἱ τοιοῦτοι πλάσματα ποὺ θ' ἀποτελέσουν τὴν αὔριανὴ γενεά, μόνον γυμ[illegible] ἢ καλύβες [illegible] ἀγροῖκοι εἶναι κατάλληλα.

Ὅτι νὰ γράψῃ κανεὶς θέματα κατώτερο τῆς πραγματικότητος.

Στὰ Φράτσια, τὸ σχολεῖο εἶνε ἕνα σωστὸ ρημάδι, χωρὶς πορτοπαράθυρα καὶ στέγη.

Τὸ Κράτος πιθανῶς ν' ἀγνοῇ ποὺ στεγάζεται τὸ «Σχολεῖο Φρατσίων».

Ἡ λεγομένη σχολικὴ ἐπιτροπή, ὁ δάσκαλος, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος, ὁ παππᾶς, ὁ καταστηματάρχης τοῦ χωρίου χάθηκε νὰ στείλουν μίαν ἀναφορὰ σχετική, κι' ἂν τὴν ἔστειλαν—δὲν τὸ πιστεύομαι—χωρὶς νὰ πιάσῃ τόπο, δὲν μποροῦσαν νὰ γράψουν στοὺς Φρατσιῶτες τοῦ ἐξωτερικοῦ ποὺ πρόθυμα προσέφεραν 300,000 γιὰ τὴν ἐκκλησία νὰ διατεθῇ τὸ ποσὸν αὐτὸ γιὰ τὸ σχολειό; Ἡ ἐκκλησία μποροῦσε νὰ εἶναι ἐξ ἴσου σεβαστὴ καὶ μὲ τέμπλο ξύλινο καὶ χωρὶς δεσποτικὸ καὶ χρυσᾶς κανδήλας—διότι «πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». Τὸ σχολεῖον ὅμως ὅταν τὰ παιδιά τους τ' ἀνήψιά τους πηγαίνουν γιὰ νὰ μορφωθοῦν εἶναι ἔγκλημα ἀντὶ φώτων, νὰ εἶναι νόσων χορηγός, ὅπως σήμερον.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΟ "ΑΤΤΙΚΟΝ,,
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 66 - ΑΘΗΝΑΙ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ,,

Η ΟΙΚΟΝΟΜ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μᾶς ἀπέστειλεν εὐγενῶς συνοπτικὴν κατάστασιν τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν κοινοτήτων μας κατὰ τὴν χρῆσιν 1929—1930 τὴν ὁποίαν μετ' εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν.

Ὄνομ. Κοινότητος	Ἔσοδα	Ἔξοδα
Κυθήρων	22.226.60—	20.186.70
Ποταμοῦ	27.931.50—	9.928.40
Μυρτιδίων	4.022.10—	6.496.90
Καρβουνάδων	8.897.10—	9.745.90
Μητάτων	7.648.55—	2.496.30
Ἀντικυθήρων	3.275.55—	2.836.60
Βιαραδίκων	4.281.95—	3.357.90
Καραβᾶ	6.815. —	5.078.50
Γερακαρίου	2.136.05—	1.473.80
Κοντολιανίκων	5.310.70—	3.914.
Ἀρωνιαδίκων	5.499.80—	5.442.30
Φριλιγκιανίκων	14.265.50—	6.300.70
Μυλοποτάμου	6.311.90—	6.341.30
Λογοθετιανίκων	9.507.25—	7.080.45
Φρατσίων	4.055.20—	4.809.75
Λειβαδίου	9.173.05—	9.627.15
Σύνολα:	141.357.70	105.116.65

Εἰς τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1929—30 προστίθενται καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως 1928—29 ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ποσοῦ τῶν ἐσόδων ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1929—30 καὶ ἔχομεν χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῆς χρήσεως 1929—30. Κυθήρων 4.373.75, Ποταμοῦ 81.550.05, Μυρτιδίων 6.154.25, Καρβουνάδων 5.873.90, Μητάτων 13.119.40, Ἀντικυθήρων 5.188.75, Βιαραδίκων 2.456.40, Καραβᾶ 6.068.35, Γερακαρίου 1.022.85, Κοντολιανίκων 10.942.30, Ἀρωνιαδίκων 5.250.65, Φριλιγκιανίκων 24.663.20, Μυλοποτάμου 4.155. Λογοθετιανίκων 20.931.35, Φρατσίων 4.423.20 καὶ Λειβαδίου 595.20. Τὸ ὅλον καὶ αἱ δεκαέξ κοινότητες 202.158.60.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐτελέσθη τὴν 24ην λ. μ. ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων ἡ ἀνέκαθεν τελουμένη πανήγυρις τῆς προστάτιδος τῆς Νήσου μας.

Τὰ τῆς ἑορτῆς παρεσκεύασαν, ἀπὸ ἡμερῶν, ὁ γνωστὸς φιλοπρόοδος καὶ φιλόθρησκος συμπολίτης κ. Νικόλαος Τριφύλλης καὶ ὁ ταμίας τοῦ «Κυθηρ. Συνδέσμου» Ἀθηνῶν κ. Παναγιώτης Μαλᾶνος.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς ἑόρτασε μεγαλοπρεπέστατα τὴν ἑορτὴν εἰς τὸν παρὰ τὴν Σούδα τοῦ Ν. Φαλήρου νεόκτιστον ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

Τὴν παραμονὴν 23 λ. μ. τὸ ἀπόγευμα, ἐψάλη ἑσπερινὸς εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ναόν, τὴν δὲ ἑπομένην τὸ πρωΐ Ἀρχιερατικὴ λειτουργία μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπακολούθησε δεξίωσις καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔγεινε περιφορὰ τῆς εἰκόνος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἱδρύσῃ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ τῆς Χώρας ὑποκατάστημα εἰς Ποταμόν, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὰ Κύθηρα μόνον νὰ ὑπάρχουν δύο ὑποκαταστήματα καθ' ἣν στιγμὴν εἰς ἄλλα μέρη ὅπως τὰ Μέγαρα, δὲν ὑπάρχει οὐδένα.

ΑΓΓΛΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Τὴν 21ην Σεπτεμβρίου κατέπλευσεν εἰς Καψάλι μία Ἀγγλικὴ θαλαμηνὸς τῆς ὁποίας ἐπέβαινον ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φόρμπς καὶ ὁ κ. Πότμαν πλούσιοι Ἄγγλοι περιοδεύοντες οἱ ὁποῖοι καὶ παρέμειναν εἰς Κύθηρα 2—3 ἡμέρας κυνηγοῦντες καὶ ἁλιεύοντες.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ κ. Σταματούλα Ν. Κασιμάτη ἡ ὁποία μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἐν Χώρᾳ ἐργοστάσιόν της ὑφαντουργίας κατεσκεύαζεν ἀλαντζάδες καὶ ἄλλα κοινῆς χρήσεως ὑφάσματα, ἐπεκτείνουσα ἤδη τὰς ἐργασίας της καὶ προμηθευθεῖσα εἰδικοὺς «ἐργαλιοὺς» προσεκάλεσεν καὶ ἀρμενίους εἰδικοὺς ἐργάτας οἱ ὁποῖοι θὰ κατασκευάζουν κουβέρτες, χαλιὰ καὶ διάφορα ἄλλα συναφῆ εἴδη.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ὁ ἀστυνόμος Χώρας ἀνθυπομοίραρχος κ. Σταμ. Χρυσαφίτης μετετέθη ἐκ Κυθήρων, εἰς ἀντικατάστασίν του δὲ μετέβη ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Μαθιουδάκης.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΑΝΩΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Η ΑΓΑΝΑΚΤΗ[illegible] ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΡΑΝΟΔΟΤΩΝ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΔΕΙΑΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΛΟΓΟΔΟΤΕΙ

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΕΠΙΜΟΝΩΣ

Ἡ κατὰ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Π. Τσιτσίλιος, Ν. Καστρίσιος, Ἀλκ. Μανέας, Δ. Κομηνός, Ἰωαν. Κασιμάτης, Γ. Χαρχαλάκης καὶ Π. Μαλᾶνος ἐξέγερσις τοῦ κυθηραϊκοῦ κόσμου, λόγῳ τῆς πείσμονος καὶ ἀδικαιολογήτου ἀρνήσεώς της νὰ δώσῃ ἀπολογισμόν, ὁλοὲν ἐπιτείνεται καὶ ἐκτείνεται καὶ ἔξω τῶν στενῶν ὁρίων τῆς νήσου, παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν οἱ δώσαντες διὰ τὸ ἔργον τοῦτο.

Οὕτω τὰ Γραφεῖα μας κατακλύζονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ ἐπιστολὰς συμπολιτῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας, οἵτινες μᾶς παροτρύνουν νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μας καὶ μᾶς διαβεβαιοῦν ὅτι καὶ αὐτοὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ὀργανώσεις δὲν θὰ λείψουν ἀπὸ τοῦ νὰ προβοῦν τὸ ταχύτερον εἰς μέτρα δυνάμενα νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς διαχειριστὰς ἱερῶν χρημάτων νὰ λογοδοτήσουν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ἡ ἀνωτέρω διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ὑφίσταται χωρὶς ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς πρὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλει σύμφωνα μὲ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1925 ἀνὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναφέρεται, ἂν συνελέχθησαν ἔρανοι, ὁπόσοι καὶ πῶς διετέθησαν, ὁπόσον τὸ ἐξ ἐράνων ὑποληφθὲν ποσὸν καὶ εἰς χείρας τίνος εὑρίσκεται.

Ὁ ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου κ. Μανέας μόνον ἕνα ἀπολογισμὸν τὸν Μάρτιον τοῦ 1928 ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον. Κατὰ τοῦτον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ εἰσεπράχθησαν 50, 687, 50 δρ. καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν 2030—5—0. λ. Ἀγγλίας, τὰ δὲ ἔξοδα τοῦ κ. Τσιτσίλιου εἰς Αὐστραλίαν ἀνῆλθον εἰς 292 λ. Ἀγγ. ἤτοι 110.000 δραχμάς.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΔΙΕΚΟΠΗΣΑΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι τῆς ὁδοῦ διεκόπησαν ἐλλείψει χρημάτων χωρὶς αὕτη νὰ φθάσῃ μέχρι Διακόφτι, καὶ ἐπειδὴ τὸ μέχρις ὥρας περατωθὲν ἔργον δὲν εἶναι πλῆρες καθ' ὅσον οὐδαμοῦ τῆς διαδρομῆς του ἐχαράχθησαν οἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διαροὴν τῶν ὑδάτων τῶν βροχῶν χάνδακες, καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπεύθυνος ἐπιτροπὴ ἀρνεῖται νὰ λογοδοτήσῃ αὐτοπροαιρέτως ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπιμόνως καλουμένη, εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα» Ν. Ὑόρκης θὰ προκληθῇ ζήτημα ἅμα ὡς ἐπιτρέψῃ ὁ ἐδῶ εὑρισκόμενος Πρόεδρός τ[illegible]. Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας, πολλὰ μέλη τῆς Κυθηρ. Ἀδελφότητος Ν. Ὑόρκης θὰ ζητήσουν ἐπιμόνως νὰ τοὺς δοθῇ ἀπολογισμὸς περὶ τῆς τύχης τῶν χρημάτων των καὶ εἶναι ἀποφασισμένα τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ μὴ ἀφήσουν τὸ ζήτημα νὰ παρέλθῃ χωρὶς ἀπάντησιν.

Ἐπίσης αἱ σκέψεις τῶν ἐν Βαλτιμόρε καὶ Βάντερκριφτ συμπολιτῶν, ἔχουν ὡς ἑξῆς: Μόνον ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες λευκὴν τὴν συνείδησιν ἀποφεύγουν τὴν λογοδοσίαν πρᾶγμα ποῦ ἔπρεπε νὰ ἐπιζητοῦν.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» θὰ ἀναμείνῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, διὰ νὰ ἴδῃ τέλος πάντων ἂν εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν τόπον, νὰ μὴ δίδουν ὅπως δήποτε λόγον τῶν πράξεών των οἱ διαχειρισταὶ ἐράνων εἰς ἐκείνους ποὺ ἔδωσαν τὰ χρήματά των καὶ πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ποὺ τοὺς προσπάθησε ὁ νόμος.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΠΝΙΓΜΟΣ 6ΕΤΟΥΣ ΚΟΡΑΣΙΔΟΣ ΕΝ ΧΩΡΑ

Τραγικὸν καὶ συγκλονιστικώτατον δυστύχημα συνετάραξε τὴν κοινωνίαν τῆς Χώρας τὸ ἀπόγευμα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου. Τὸ ἑξαετὲς κοριτσάκι τοῦ κ. Ἀνδρέου Στ. Ἀνδρονίκου, ὀνομαζόμενον Μαρίκα, ἔπεσεν εἰς ἕνα πηγάδι καὶ ἐπνίγη ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις ὡς κατετέθη κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐνεργηθείσας ἀνακρίσεις. Ὁ κ. Ἀνδρόνικος εὑρίσκετο εἰς τὸ πλησίον τῆς οἰκίας του κείμενον περιβόλιόν του καὶ ἐπότιζε βοηθούμενος εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων μεγαλυτέρων θυγατέρων του. Τὸ ἀτυχὲς κοριτσάκι διεσκέδαζε παρακολουθοῦν τὰς δύο ἄλλας ἀδελφάς του. Εἰς μίαν στιγμὴν ὅμως ποὺ ὅλοι ἦσαν ἀπησχολημένοι ἡ μικρὰ Μαρίκα ἔτρεξεν εἰς τὸ πηγάδι, τὸ ὁποῖον δὲν ἐφαίνετο καλὰ ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ εἰργάζοντο οἱ ἄλλοι καὶ φαίνεται ὅτι ἐν τῇ ἀφελείᾳ του ἐπεχείρησεν νὰ βγάλῃ νερὸ μὲ τὸν κουβᾶ. Δυστυχῶς ὅμως εἴτε διότι ὁ κουβὰς ἦτο βαρὺς καὶ τὸ παρέσυρε, εἴτε διότι ἐγλύστρησεν τὸ παιδάκι ἔπεσεν εἰς τὸ πηγάδι τὸ ὁποῖον εἶχε νερὸ βάθους 1½ μέτρου. Ὁ πατέρας του καὶ τὰ ἀδέλφια του τὸ ἀνεζήτησαν ἀμέσως καὶ ἔψαξαν παντοῦ ὅπου ἦτο πιθανὸν νὰ τὸ εὕρουν λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἀπουσίας του. Ὅταν εἶδαν ὅτι δὲν εἶναι πουθενὰ ἐσκέφθησαν καὶ τὸ πηγάδι καὶ τότε κατέβη κάποιος ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἀνεκάλυψεν πράγματι εἰς τὸν πυθμένα του. Τὶ φρικώδης ἀποκάλυψις διὰ τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς! Ἀμέσως τὸ ἀνέσυραν καὶ κρατοῦντές το ἀνάποδα ἔκαμαν πᾶν ὅ,τι ἐνδείκνυται εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰδοποιήθησαν καὶ κατέφθασεν ἀμέσως ἐπὶ τόπου καὶ οἱ δύο ἰατροὶ κ. κ. Καλούτσης καὶ Νικηφοράκης, παρ' ὅλας ὅμως τὰς ἐπιμόνους προσπαθείας των οὐδὲν κατώρθωσαν, διότι λόγῳ τῆς μικρᾶς ἡλικίας τοῦ ἀτυχοῦς παιδίου ὁ θάνατος εἶχεν ἤδη ἐπέλθει μολονότι ὀλίγα μόνον λεπτὰ ἔμεινεν τοῦτο ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΧΗ

Κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ κ. κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Κυθήρων ἐνισχυθέντος εἰς ταύτας καὶ δι' ἀναφορῶν τῶν κατοίκων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπετράπη τὸ κυνήγιον διὰ τῆς ἀπόχης ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 Ὀκτωβρίου μόνον εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος Κυθήρων.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΥΝΗΓΟΥ

Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου ὁ ἐκ Λιβαδίου κ. Πέτρος Ν. Καλλίγερος ἐτραυμάτισεν ὅλως τυχαίως, εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἐκ Καλάμου κ. Παναγιώτην Ἐμμ. Καλλίγερον ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας. Ὁ κ. Πέτρος Καλλίγερος ἐκυνηγοῦσεν εἰς τὴν τοποθεσίαν «Ράχες» καθὼς δὲ ἐπροχώρει, ἐξαφνα ἀντελήφθη κάποιο ὀρτύκι ποῦ ἔφυγε ἀπὸ πίσω του. Ἐστράφη ἀμέσως καὶ τὸ ἐκόπευσε γιὰ νὰ τὸ κτυπήσῃ ἔχων φυσικὰ καὶ τὸ δάκτυλό του εἰς τὴν σκανδάλην τοῦ τουφεκιοῦ. Ταυτοχρόνως ὅμως βλέπει ἀπέναντί του ἀκριβῶς καὶ ἔμπροσθεν τῆς κάνης τοῦ τουφεκίου του, εἰς ὀλίγων δὲ μέτρων ἀπόστασιν τὸν κ. Παν. Καλλίγερον, ὁ ὁποῖος ὅλως αἰφνιδίως εἶχε παρουσιασθῆ ἀπὸ μίαν ἀπότομον καμπὴν τοῦ βουνοῦ. Ταραχθεὶς ὁ κ. Πέτρος Καλλίγερος ἐκ τῆς ἀπροόπτου ταύτης ἐμφανίσεως ἐπίεσεν ἐντελῶς ἀσυναισθήτως τὴν σκανδάλην τοῦ τουφεκίου του καὶ ἐτραυμάτισεν τὸν κ. Παν. Καλλίγερον εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐλαφρά. Πάραυτα ὁ ἀκούσιος πταίστης παρέλαβε τὸν τραυματίαν καὶ δι' ἐξόδων του τὸν ἔστειλεν αὐθημερὸν εἰς Ἀθήνας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Εἰς τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς ὑπὸ κατασκευὴν ὁδοῦ Ἁγίας Μόνης ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι τὰ ἑξῆς ποσά: Πολυχρόνης Καστρίσιος 2500, Παναγ. Σάμιος 500, Ἀγάπη Χαρ. Σαμίου 1 λίρα Αὐστραλίας καὶ Σταματία Καστρισίου 6 λίρες Αἰγύπτου.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΟΔΟΙ

Τὸ Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας τῆς Νομαρχίας Ἀθηνῶν κατέταξε εἰς τὴν β' κατηγορίαν, ὅπου αἱ ὁδοὶ αἱ ἔχουσαι μικρὰν κυκλοφορίαν καὶ εὑρίσκονται εἰς σχετικῶς καλὴν κατάστασιν, διὰ 100 χιλ. δραχ. τὴν ὁδὸν Ποταμοῦ — Καραβᾶ. Ἐπίσης εἰς τὴν γ' κατηγορίαν ὅπου αἱ ὁδοὶ αἱ ἔχουσαι μόνιμον ὁδόστρωμα καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπισκευὴ δύναται νὰ ἀναβληθῇ, τὰς ὁδοὺς Ἀρωνιδίκων διὰ Φριλιγκιάνικα καὶ Κοντολιάνικα —Πιτσινιάνικα.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18239 τῆς 16ης αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίσθη ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἐν Κυθήροις εἰς δρ. 15,50, τοῦ μουργελαίου εἰς δρ. 9 καὶ τοῦ πυρηνελαίου εἰς δρ. 9.

ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουρ. τῶν Ναυτικῶν πρέπει νὰ προσέλθουν εἰς τὸ Προγυμναστήριον Πόρου ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 3ης τ. μ. οἱ κάτωθι ἐκ Κυθήρων τῆς α' σειρᾶς τοῦ 1930

Κοινότης ***Ἀντικυθήρων****: Ἀνδρόνικος Μύρων Ἰακὼβ καὶ Κατσανέβας Μαρῆς Λάμπρου.* ***Ἀρωνιαδίκων****: Ἀρώνης ἢ Παπαδόπουλος Δημ. Θεοδ. καὶ Μυλωνόπουλος Ἐμ. Σπυρ.* ***Γερακαρίου****: Σουρῆς Μηνᾶς Παναγ.* ***Καραβᾶ****: Γεωργᾶς Γερασ. Ἀνδρ., Ζαντιώτης Θεοδ. Μιχ., Κρίθαρης Παν. Δημ., Τζωρτζόπουλος Χαράλ. Κοσμᾶ καὶ Κορωναῖος Γεώργ. Εὐαγ.* ***Καρβουνάδων****: Κασιμάτης Πέτρος Λαυρεντ. καὶ Καλοκαιρινὸς Ἐμ. Ἀνδρέου.* ***Κυθήρων****: Βέζος Ἰωάν. Παναγ. καὶ Σκορδίλης Ἀναστ. Νικολάου.* ***Λογοθετιανίκων****: Καλοπαίδης Γ. Μηνᾶ, Κατσούλης Εὐάγ. Γεωργ., Μαυρομμάτης Ἀναστ. Εὐσταθίου, Σοφίος Γεώργ. Δημητρίου καὶ Κομηνὸς Χαράλ. Θεοδώρου.* ***Μητάτων****: Σκλάβος Παν. Σταύρου καὶ Χαραλαμπόπουλος Νικόλ. Παναγιώτου.* ***Ποταμοῦ****: Λαμπρινάκης Βασίλ. Κωνσταντ., Βενάρδος Παν. Κωνστ., Μεγαλοοικονόμος Κοσμᾶς Νικολάου, Μελιτᾶς Φίλιπ. Νικολ., Μπαβέος Ἐμμ. Εὐστρατίου, Μεγαλοοικονόμος Σταυριανὸς Μιχαήλ, Τριφύλλης Κων. Παν. καὶ Χλέντζος Ἰωάν. Ἐμμανουήλ.* ***Φρατσίων****: Μαρέντης Στεφ. Μηνᾶ καὶ Πετρόχειλος Δημήτ. Νόθου.* ***Φριλιγκιανίκων****: Καστρίσιος Ἀνδρ. Θεοδοσίου καὶ Σάμιος Μιχαὴλ Ἀναστασίου.*

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ

Εἰς τὸ χωρίον Βελανίδια τῆς Μονεμβασίας τὴν 23ην Αὐγούστου κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐκκλησίας τῆς «Μυρτιδιωτίσσης».

Ἡ «Κυθηρ. Ἀδελφότης» Πειραιῶς καλὸν εἶναι νὰ θέσῃ «ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ τοιούτου Ναοῦ τιμῶντος τὴν μνήμην τῆς προστάτιδος τῆς Νήσου μας».

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23457 καὶ ἀπὸ 30ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. ***Νομάρχου*** *Ἀττικοβοιωτίας, παρετάθη ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, ἤτοι μέχρι τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1931, ἡ εἰς τὸν συμπολίτην κ. Παῦλον Κασιμάτην κεχορηγημένη ἄδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐν Κυθήροις.*

Ο ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ Κ^ΟΣ ΕΜ. ΚΑΒΑΚΟΣ

Ἀπὸ τὴν εἰκονογραφημένην «Ἀτλαντίδα» τῆς Νέας Ὑόρκης παραλαμβάνομεν τὰ κάτωθι.

«Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Τριφύλλης ἢ Καβᾶκος μετέβη εἰς Βαλτιμόρην τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1901 εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν καὶ διέμενε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἀκολουθήσας μαθήματα εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Γλυπτικῆς τῆς Μαιρυλάνδης, ταχέως διεκρίθη, καὶ τῷ 1911 ἔλαβε τὴν ὑποτροφίαν Ράϊνχαρτ. Διὰ ταύτης μετέβη εἰς Παρισίους καὶ ἐξηκολούθησε τὰς σπουδάς του εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῶν Παρισίων. Δύο ἔτη ἀργότερον τὸ ἔργον του «Φιλοδοξία» ἔλαβεν εὔφημον μνείαν ἐν ἐκθέσει εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Καλλιτεχνῶν τῆς Γαλλίας. Τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἕτερόν του ἔργον, «ὁ Σκεπτόμενος,» προὐκάλεσεν εὐμενέστατα σχόλια.

Ἡ ἀξία του ταχέως ἀνεγνωρίσθη καὶ πολλοὶ ἐπίσης ἐπεφόρτισαν τὸν κ. Καβᾶκον μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν προτομῶν των. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγεται καὶ ἡ περίφημος Γαλλὶς ἠθοποιὸς Μιστινγκέτ. Τῷ 1927 ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας του, ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀκαδημίας. Ὡσαύτως ἔχει λάβει καὶ ἀργυροῦν μετάλλιον διὰ μίαν κρήνην ἣν ἐξέθεσε κατὰ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῶν Διακοσμητικῶν Τεχνῶν ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν Παρισίοις. Μεταξὺ τῶν κατεχόντων ἔργα τοῦ κ. Ἐμ. Καβάκου συγκαταλέγεται καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας Μαρία, ἥτις ἠγόρασε τὸ ἔργον του «ἡ Λύπη».

Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΡΑΚΗΔΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀνέγνωσα εἰς τὴν φίλην «Κυθηραϊκὴν» ὅσα περὶ Ἁγίας Ἐλέσης ἐγράψατε. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν ἐπειδὴ ἀποτελῶ καὶ ἐγὼ μέλος τῆς οἰκογενείας Γεράκηδων καὶ εἶμαι καὶ ἐπίτροπος τῆς Ἁγίας Ἐλέσης ἐφέτος, νὰ δημοσιεύσετε τὰς ὀλίγας μου γραμμάς.

Ἡ Ἁγία Ἐλέσα δι' ἐπισήμων συμβολαίων ἀνήκει εἰς τοὺς Γεράκηδες. Εἰσπράξεις, ἀφιερώματα, δωρεαὶ ὅτι περιέρχονται εἰς χεῖρας μας δεν εἶναι ἀληθές. Ὅταν λήξῃ ὁ χρόνος καὶ παραδώσει τὸ κλειδὶ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τοῦ παραδίδει λεπτομερῆ λογαριασμόν. Ἀλλὰ τί νὰ παραδώσῃ; Τὰ ἀφιερώματα μένουν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας εἰς κοινὴν θέαν, τὰ δὲ χρήματα εἶναι πολὺ ὀλίγα 3—4 χιλ. δραχμὲς τὸ ἔτος αἱ ὁποῖαι σᾶς διαβεβαιῶ δὲν φθάνουν γιὰ τὸν παπᾶ νὰ πληρωθῇ.

Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ λογοδοτήσωμεν εἰς οὐδένα. Ἀλλὰ παρακαλοῦμεν, ὅποιος ἔχει παράπονα νὰ ἔλθῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρησίν της, διότι οἱ Γεράκηδες δὲν περιμένουν νὰ ζήσουν ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐλέσα διότι ὅλοι εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

ΠΑΝ. ΒΕΝΕΡΗΣ (Γεράκης)

ΚΑΘΟΔΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ Τ[illegible] ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕ[illegible] ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΓΥ[illegible] ΚΑΙ ΤΟ ΣΧ. ΤΟΥ ΚΑΛΑΜ[illegible]

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυρια[illegible] —21ην Σεπτεμβρίου—κατῆλθεν [illegible] Κύθηρα ὁ Μηχανικὸς τοῦ Ὑπ[illegible] γείου τῆς Παιδείας κ. Ἰω. Πα[illegible] γιωτόπουλος, ὁ ὁποῖος παρέμει[illegible] εἰς Κύθηρα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ἐπε[illegible] ρησε τὴν μέχρι σήμερον συντ[illegible] σθεῖσαν ἐργασίαν καὶ προέβη [illegible] μελέτας διὰ τὰ κουφώματα, [illegible] ἐπιχρίσεις, τὰς ἐπιστρώσεις, τὰ [illegible] πύλαια, τὴν διαρρύθμισιν τοῦ [illegible] ριβόλου, τὴν ὑδροδεξαμενὴν [illegible] τὰ ἀποχωρητήρια τοῦ Διδακτηρ[illegible] Τὰς μελέτας ταύτας μετὰ τῶν [illegible] τικῶν προϋπολογισμῶν θ' ἀποσ[illegible] λῇ κατ' αὐτὰς ἐγκεκριμένας [illegible] τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἡ ἀποπερ[illegible] σις τοῦ Γυμνασίου θὰ συντελε[illegible] μετὰ ταῦτα ταχέως, εἰς τρό[illegible] ὥστε ἐντὸς τοῦ νέου σχολικο[illegible] τους ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία [illegible] Σχολείου ἐντὸς τοῦ νεοδμήτου [illegible] δακτηρίου.

Ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ἐξε[illegible] σθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν [illegible] νομένην ἐργασίαν, τελείαν [illegible] πάσης ἀπόψεως, ὡς καὶ διὰ τὴν [illegible] ποθεσίαν, ἐφ' ἧς τὸ Διδακτήρ[illegible] ἀνηγέρθη, ἡ ὁποία κατὰ τὴν γ[illegible] μην του ἦτο ὄντως ἡ ἐνδεδειγμέ[illegible]

Τὸ ἀπόγευμα τῆς προπαρελθ[illegible] σης Τρίτης—23ης Σεπτεμβρίου [illegible] κ. Παναγιωτόπουλος μετέβη [illegible] Καλάμον μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχ[illegible] κ. Σπ. Στάθη, τοῦ Προέδρου [illegible] Κοινότητος τῆς Χώρας κ. Νικ. [illegible] ρυπάτη καὶ τοῦ δημοδιδασκάλ[illegible] Καλάμου κ. Ἐμ. Χάρου καὶ ἐ[illegible] θεωρήσας τὴν γενομένην μέχρι [illegible] μερον ἐργασίαν τῆς παρὰ τῶν [illegible] λαμιτῶν ἀνεγέρσεως τοῦ διδακ[illegible] ρίου τοῦ Σχολείου των προέβη [illegible] μελέτας τῶν ἀπομενουσῶν ἐρ[illegible] σιῶν τῆς στεγάσεως, ἐπ